

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Komissio	
1999/C 288/01	Euron kurssi	1
1999/C 288/02	Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi (Tiedonanto jäsenvaltioille ja ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi) ⁽¹⁾	2
1999/C 288/03	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta	19
1999/C 288/04	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	20
1999/C 288/05	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta	21
1999/C 288/06	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	22
1999/C 288/07	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 40/99 (ex NN 178/97) – Belgia – Verlipack (Valloonia) ⁽¹⁾	24
1999/C 288/08	Valtiontuet – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuista C 5/99 (ex N 728/97) – Italia – Fiat Mirafiori Carrozzeria, C 8/99 (ex N 834/97) – Italia – Fiat Rivalta ja C 9/99 (ex N 838/97) – Italia – Fiat Mirafiori Meccanica ⁽¹⁾	37
1999/C 288/09	Valtiontuet – Kehotus huomautusten esittämiseen päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti tuesta C 35/99 (ex N 106/99) – Italia – Ferriere Nord ⁽¹⁾	39

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
1999/C 288/10	Komission tiedonanto liittyen seuraavan direktiivin implementointiin: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, "in vitro"-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista ⁽¹⁾	41
1999/C 288/11	Komission tiedonanto liittyen seuraavien direktiivien implementointiin: neuvoston direktiivi 90/385/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1990, koskien aktiivisia implantoitavia lääketieteellisiä laitteita, sekä neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista ⁽¹⁾	42
1999/C 288/12	Komission tiedonanto liittyen seuraavan direktiivin implementointiin: neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista ⁽¹⁾	43
1999/C 288/13	Ilmoitus lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 nopeutetun tarkastelun vireillepanosta	45
1999/C 288/14	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1677 – BT/LGT TeleCom) ⁽¹⁾	46
1999/C 288/15	Uudelleenilmoitus aikaisemmin ilmoitetusta yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1663 – Alcan/Alusuisse) (Asia N:o IV/M.1715 – Alcan/Pechiney) ⁽¹⁾	47

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**8. lokakuuta 1999**

(1999/C 288/01)

1 euro	=	7,4332	Tanskan kruunua
	=	328,36	Kreikan drakmaa
	=	8,696	Ruotsin kruunua
	=	0,6451	Englannin puntaa
	=	1,0657	Yhdysvaltain dollaria
	=	1,5656	Kanadan dollaria
	=	114,55	Japanin jeniä
	=	1,5956	Sveitsin frangia
	=	8,3175	Norjan kruunua
	=	75,7677	Islannin kruunua ⁽²⁾
	=	1,6212	Australian dollaria
	=	2,0669	Uuden Seelannin dollaria
	=	6,44962	Etelä-Afrikan randia ⁽²⁾

⁽¹⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

⁽²⁾ *Lähde:* Komissio.

YHTEISÖN SUUNTAVIIVAT VALTIONTUESTA VAIKEUKSISSA OLEVIEN YRITYSTEN PELASTAMISEKSI JA RAKENNEUUDISTUKSEKSI

(Tiedonanto jäsenvaltioille ja ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi)

(1999/C 288/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. JOHDANTO

1) Komissio antoi vuonna 1994 ensimmäiset vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea koskevat suuntaviivat⁽¹⁾. Suuntaviivojen alkuperäistä voimassaoloaikaa jatkettiin 31 päivänä joulukuuta 1999⁽²⁾. Vuonna 1997 komissio lisäsi suuntaviivoihin erityismääräyksiä maatalouden alaa varten⁽³⁾.

2) Komission pyrkimyksenä on ollut laatiessaan uudet, aikaisempiin pitkälti perustuvat suuntaviivat tehdä joitakin muutoksia ja selvennyksiä, joiden taustalla on monia eri tekijöitä. Sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää tiukempaa valtiontukien valvontaa. Kuudennessa ja seitsemännessä yleiskatsauksessa Euroopan unionin tehdasteollisuuden ja eräiden muiden alojen valtiontuista⁽⁴⁾ ilmenee, että tapauskohtaiset, pääasiassa yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettyt tuet ovat lisääntyneet, lukuun ottamatta *Treuhandanstaltin* tai *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgabenin* Saksan uusille osavaltiolle myöntämiä tukia. Yhtenäisvaluutan käyttöönotto nopeuttaa yhteisön sisäisen kaupan kasvua. Yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävillä tuilla on näin ollen yhä suurempi vaikutus kilpailun edellytyksiin yhteisössä. Lisäksi komissio on sitoutunut sisämarkkinoiden toimintasuunnitelmassaan⁽⁵⁾ pelastamis- ja rakenneuudistustukia koskevien sääntöjen tiukentamiseen. Se ottaa kuitenkin samalla huomioon, että riittävän suuret tuet voivat auttaa lieventämään rakenneuudistusten sosiaalisia vaikutuksia. Komissio aikoo siis sekä selkeyttää pelastamis- ja rakenneuudistustukien alalla sovellettavia sääntöjä että määritellä täsmällisemmin suuntaviivat, joiden perusteella tukia arvioidaan.

3) Valtiontukien myöntäminen vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen konkurssilta ja niiden rakenneuudistusten edistämiseen voi kuitenkin olla oikeutettua ainoastaan tietyin edellytyksin. Tukia voidaan perustella esimerkiksi sosiaali- tai aluepoliittisilla näkökohdilla. Perusteluna voi olla myös tarve ottaa huomioon pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) myönteinen merkitys taloudelle tai poikkeuksellisesti myös se, että kilpailukykyisen markkinarakenteen säilyttäminen on suotavaa, jos yritysten pois-

tuminen markkinoilta voisi johtaa tiukkaan monopoli- tai oligopolitilanteeseen.

2. MÄÄRITELMÄT JA SUUNTAVIIVOJEN SOVELTAMISALA SEKÄ YHTEYDET MUIHIN TEKSTEIHIN VALTIONTUKI-ASIOISSA

2.1. VAIKEUKSISSA OLEVAN YRITYKSEN KÄSITE

4) Vaikeuksissa olevalle yritykselle ei ole yhteisön määritelmää. Komissio katsoo näissä suuntaviivoissa kuitenkin, että on kysymys vaikeuksissa olevasta yrityksestä, jos yritys ei pysty omilla taikka omistajilta/osakkailta tai luotonantajilta saaduilla varoilla pysäyttämään tappiollista kehitystä, joka johtaa lähes varmasti yrityksen loppumiseen lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä, jos viranomaiset eivät puutu tilanteeseen.

5) Yritys katsotaan näissä suuntaviivoissa tarkoitetuksi vaikeuksissa olevaksi yritykseksi sen koosta riippumatta,

a) jos kyse on yhtiöstä, jonka osakkaiden vastuu on rajattu⁽⁶⁾, ja joka on menettänyt yli puolet merkitystä pääomastaan⁽⁷⁾ ja yli neljännes pääomasta on menetetty viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana; tai

b) jos kyse on yhtiöstä, jonka osakkaiden vastuuta ei ole rajattu⁽⁸⁾, ja joka on menettänyt yli puolet kirjanpidon mukaisista omista varoistaan ja yli neljännes varoista on menetetty viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana; taikka

c) jos se yhtiömuodosta riippumatta täyttää kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset yhtiön asettamiselle yleistäytännön-panomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi.

⁽¹⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽²⁾ EYVL C 67, 10.3.1999, s. 11.

⁽³⁾ EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2. Ks. myös 5 luvun alaviite.

⁽⁴⁾ KOM(1998) 417 lopullinen ja KOM(1999) 148 lopullinen.

⁽⁵⁾ CSE(97) 1 lopullinen.

⁽⁶⁾ Kyse on erityisesti neuvoston direktiivin 78/660/ETY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista yhtiömuodoista (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti direktiivillä 90/605/ETY (EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60).

⁽⁷⁾ Kuten neuvoston direktiivissä 77/91/ETY säädetään (EYVL L 26, 30.1.1977, s. 1).

⁽⁸⁾ Kyse on direktiivin 90/605/ETY 1 artiklassa tarkoitetuista yhtiömuodoista.

6) Yritysten vaikeudet ilmenevät yleensä tappioiden kasvuna, liikevaihdon supistumisena, varastojen kasvuna, ylikapasiteettina, tulorahoituksen pienentymisenä, lisääntyvänä velkaantumisenä, rahoituskulujen nousuna ja nettovarallisuuden heikentymisenä tai sen menettämisenä. Yritys voi pahimmassa tapauksessa menettää maksukykynsä tai joutua maksukyvyttömyytensä vuoksi kansallisen lainsäädännön mukaiseen yleistäytäntöpanomenettelyyn. Tällöin näitä suuntaviivoja sovelletaan tukeen, jota voidaan myöntää tällaisen menettelyn johtaessa yrityksen toiminnan jatkamiseen. Yritys voidaan kuitenkin katsoa tukieloiseksi vasta kun on varmistettu, ettei yritys kykene saneeraukseen omilla taikkia omistajiltaan/osakkailtaan tai luotonantajilta saaduilla varoilla.

7) Vasta perustettu yritys⁽⁹⁾ ei näiden suuntaviivojen mukaan ole oikeutettu pelastamis- ja rakenneuudistustukeen, vaikka sen rahoitustilanne olisi aluksi epävarma. Tämä koskee etenkin tapauksia, joissa yritys perustetaan aikaisemmin toimineen yrityksen selvitystilän jälkeen tai ostamalla yrityksen kaikki omaisuuserät⁽¹⁰⁾.

8) Yhtymään kuuluva yritys ei ole periaatteessa oikeutettu pelastamis- ja rakenneuudistustukeen paitsi kun voidaan osoittaa, että vaikeudet kohdistuvat ainoastaan tähän yritykseen, eikä niiden aiheuttajana ole sattumanvarainen kustannustenjakoa yhtymän sisällä, ja että nämä vaikeudet ovat niin vakavia, ettei yhtymä pysty selviytymään niistä itse.

2.2. MÄÄRITELMÄ PELASTAMIS- JA RAKENNEUUDISTUSTUESTA

9) Tukia pelastamiseen ja rakenneuudistukseen käsitellään samojen suuntaviivojen perusteella, sillä molemmissa tapauksissa on kyse siitä, että viranomaiset joutuvat ratkaisemaan vaikeuksissa olevan yrityksen ongelmia ja että pelastaminen ja rakenneuudistus ovat usein saman toimenpiteen kaksi vaihetta, vaikka ne sisältävät eri mekanismeja.

10) Pelastamistuki on luonteeltaan tilapäistä. Sen on mahdollistettava, että vaikeuksissa oleva yritys voi jatkaa toimintaansa rakenneuudistus- tai selvitystilasuunnitelman laatimiseen tarvittavan ajan ja/tai sen ajan, jonka komissio tarvitsee tehdäkseen päätöksen suunnitelmasta.

⁽⁹⁾ Uuden yrityksen perustamisena ei pidetä tilannetta, jossa yritys perustaa tytäryhtiön, jolle on vain tarkoitus siirtää yrityksen omaisuuserät ja mahdollisesti sen velat.

⁽¹⁰⁾ Ainoat poikkeukset tähän sääntöön muodostavat *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgabenin* käsittelemät asiat, jotka liittyvät sen tehtäviin Saksan uusien osavaltioiden yritystoiminnan yksityistämisenä, tai muut vastaavat näitä osavaltioita koskevat asiat niiden yritysten osalta, jotka on perustettu ennen 31 päivää joulukuuta 1999 aikaisemmin toimineen yrityksen selvitystilän jälkeen tai hankkimalla yrityksen kaikki omaisuuserät.

11) Rakenneuudistus on sitä vastoin osa realistista, johdonmukaista ja kauaskantoista suunnitelmaa, jonka tavoitteena on palauttaa yrityksen elinkelpoisuus pitkällä aikavälillä. Rakenneuudistukseen sisältyy yleensä yksi tai useampi seuraavista seikoista: yrityksen toiminnan tehokkaampi uudelleenorganisointi ja järjeistämisen, johon tavallisesti kuuluu luopuminen tappiollisesta toiminnasta, sellaisen toiminnan rakenteellinen uudistaminen, jonka kilpailukyky voidaan palauttaa, ja mahdollinen toiminnan monipuolistaminen suuntautumalla uuteen tuottavampaan toimintaan. Yritystoiminnan rakenteen uudistamista on yleensä täydennettävä rahoitusrakenteen uudistamisella (esimerkiksi pääomapanokset ja velkaantuneisuuden vähentäminen). Näiden suuntaviivojen mukaisesti rakenneuudistus ei voi kuitenkaan rajoittua pelkkään rahoitustukeen, jonka tarkoituksena on korvata aiemmat tappiot puuttumatta niihin syihin, jotka ovat johtaneet tappioiden syntymiseen.

2.3. SOVELTAMISALA

12) Suuntaviivoja sovelletaan kaikilla toimialoilla (lukuun ottamatta EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaa kuuluvia toimialoja) tämän kuitenkin estämättä vaikeuksissa olevia yrityksiä koskevien alakohtaisten erityissääntöjen soveltamista⁽¹¹⁾. Suuntaviivojen 5 lukuun on otettu vuonna 1997 julkaistut maataloutta koskevat erityissääntöt.

2.4. EY:N PERUSTAMISSOPIMUKSEN 87 ARTIKLAN 1 KOHDAN SOVELLETTAVUUS

13) Valtiontuet vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi ovat luonteeltaan sellaisia, että ne voivat vääristää kilpailua. Jos ne vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ne kuuluvat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa.

14) Rakenneuudistustukea voidaan saada eri muodoissa, kuten pääomasijoituksina, vapautuksina velkojen maksusta, lainoina, veronhuojennuksina, sosiaaliturvamaksujen alennuksina ja lainatakauksina. Pelastamistukea voidaan sitä vastoin myöntää vain lainoina tai lainatakauksina, jollei muissa yhteisön valtioneuvoston päätöksissä erityisesti toisin määrätä (katso 23–27 kohta).

15) Tukea voi myöntää mikä tahansa hallintotaso (keskus-, alue- tai paikallishallinto)⁽¹²⁾ tai mikä tahansa jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta 25 päivänä kesäkuuta 1980 annetun

⁽¹¹⁾ Tällä hetkellä voimassa olevia erityissääntöjä on laivanrakennuksen (neuvoston asetus (EY) N:o 1540/98 (EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1), moottoriajoneuvoteollisuuden (moottoriajoneuvoalan valtioneuvoston päätös) (EYVL C 279, 15.9.1997, s. 1) ja lentoliikenteen aloilla (EYVL C 350, 10.12.1994, s. 5).

⁽¹²⁾ Mukaan luettuna tuet, joiden rahoittamiseen yhteisön rahastot osallistuvat.

komission direktiivin 80/723/ETY⁽¹³⁾ 2 artiklassa määritelty julkinen yritys. Pelastamistukia tai rakenneuudistustukia voidaan näin ollen saada valtion holdingyhtiöiltä tai valtion varoin rahoitetuilta sijoitusyhtiöiltä⁽¹⁴⁾.

- 16) Perusteeksi sen määrittelemiselle, sisältävätkö julkisten viranomaisten pääomapanokset valtion omistamiin yrityksiin valtiontukea, on valittu ”markkinatalouden olosuhteissa toimivan yksityisen sijoittajan” periaate⁽¹⁵⁾. Tämän periaatteen mukaan yritykselle myönnettyä rahoitusta tai sen takaamista ei pidetä tukena, jos tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva asiantunteva yksityinen sijoittaja olisi sijoittanut tarvittavat varat.
- 17) Jos valtio sitä vastoin myöntää tai takaa rahoitusta taloudellisissa vaikeuksissa olevalle yritykselle, kyseistä varojen siirtoa on pidettävä todennäköisenä valtiontukea. Tällaisista rahoitustoimenpiteistä on etukäteen annettava tieto komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemällä tukijärjestelmää koskeva ilmoitus⁽¹⁶⁾. Jos koko toimiala on vaikeuksissa tai jos markkinat, joilla tuensaaja harjoittaa toimintaa kärsivät yhteisön tai ETA:n laajuisesta rakenteellisesta ylikapasiteetista, on todennäköisempää, että kyse on tuesta.
- 18) Muutokset tukea saavan yrityksen omistusjärjestelyissä eivät vaikuta pelastamis- tai rakenneuudistustukien arviointiin.
- 2.5. SOVELTUVUUS YHTEISMARKKINOILLE

- 19) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätään 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvan tuen mahdollisuuksista soveltua yhteismarkkinoille. Jos ei oteta huomioon tapauksia, jotka liittyvät luonnontuotteista tai muista poikkeuksellisista tapahtumista aiheutuviin vahinkoihin (87 artiklan 2 kohdan b alakohta), joita ei käsitellä tässä yhteydessä, ainoa oikeusperusta tarkasteltaessa vaikeuksissa olevalle yritykselle myönnettävien pelastamis- tai rakenneuudistustukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille on 87 artiklan 3 kohdan c alakohta. Tämän määräyksen perusteella komissiolla on valtuudet hyväksyä tuki ”tietyin taloudellisen toiminnan

(...) kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla”.

- 20) Komission mielestä pelastamis- ja rakenneuudistustuki voi edistää taloudellisen toiminnan kehitystä vaikuttamatta kaupankäyntiin yhteisön edun kanssa ristiriitaisella tavalla, jos näissä suuntaviivoissa määritellyt edellytykset täyttyvät. Jos pelastamis- tai rakenneuudistustoimenpiteiden kohteena olevat yritykset sijaitsevat tukialueilla, komissio ottaa 53 ja 54 kohdassa esitettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti huomioon 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettut alueelliset näkökohdat.

2.6. YHTEISÖN OIKEUDEN MUUT SÄÄNNÖKSET

- 21) Komissio ei voi kuitenkaan hyväksyä pelastamis- ja rakenneuudistustukea vaikeuksissa oleville yrityksille, jos tuen tarkoitukseen perustuvat yksityiskohtaiset säännöt ovat muiden perustamissopimuksen määräysten kuin 87 ja 88 artiklan (ja johdetun oikeuden säännösten) vastaisia.

3. YLEISET HYVÄKSYMISEDELLYTYKSET KOMISSIOLE ERIKSEEN ILMOITETUILLE PELASTAMIS- JA RAKENNEUUDISTUSTUILLLE

- 22) Tämä luku koskee ainoastaan komissiolle erikseen ilmoitettavaa tukea. Komissio voi tietyin edellytyksin hyväksyä myös pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitettujen tukijärjestelmien hyväksymisedellytykset esitetään 4 luvussa.

3.1. PELASTAMISTUKI

- 23) Komissio voi hyväksyä 12 kohdassa määritellyn pelastamistuen seuraavien edellytysten täytyessä:
- a) Tuen on muodostuttava maksuvalmiustuesta, joka myönnetään lainatakauksina tai lainoina⁽¹⁷⁾. Kummasakin tapauksessa lainasta on perittävä vakaassa taloudellisessa tilanteessa olevilta yrityksiltä perittävään korkoon ja varsinkin komission vahvistamaan viitekorkoon vähintään verrattavissa olevaa korkoa.

⁽¹³⁾ EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/84/ETY, EYVL L 254, 12.10.1993, s. 16.

⁽¹⁴⁾ Ks. Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22.3.1977 asiassa 78/76, *Steinike und Weinlig v. Saksa*, Kok. 1977, s. 595, ja komission lehdistötiedote IP(91) 1045 asiassa *Crédit Lyonnais/Usinor-Sacilor*.

⁽¹⁵⁾ Tehdasteollisuuden alalla toimivia julkisia yrityksiä koskeva tiedonanto, EYVL C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽¹⁶⁾ Ks. tehdasteollisuuden alalla toimivia julkisia yrityksiä koskevan tiedonannon 27 kohta, EYVL C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽¹⁷⁾ Tästä säännöstä voidaan poiketa pankkialalla myönnettävien pelastamistukien osalta, jotta kyseessä oleva luottolaitos voisi jatkaa tilapäisesti pankkitoiminnan harjoittamista toiminnan vakauden valvontaa koskevan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti (luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta 18 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/647/ETY, EYVL L 386, 30.12.1989, s. 11). Kaikki muuntotyypinen kuin tässä b alakohdassa tarkoitettu tuki (erityisesti pääomasijoitus tai toissijainen laina) otetaan tarvittaessa huomioon arvioidessa mahdollisia vastasuoritteita 35–39 kohdassa tarkoitettussa rakenneuudistussuunnitelmassa.

- b) Tuen on liityttävä lainoihin, jotka on maksettava takaisin viimeistään 12 kuukauden kuluessa siitä, kun viimeinen lainaerä on siirretty kyseiselle yritykselle ⁽¹⁸⁾.
- c) Tukea on voitava perustella vakavilla sosiaalisilla syillä, eikä sillä saa olla huomattavia kielteisiä heijastusvaikutuksia muihin jäsenvaltioihin.
- d) Ilmoitukseen on liitettävä jäsenvaltion sitoumus toimittaa komissiolle kuuden kuukauden kuluessa pelastamistuen hyväksymisestä joko rakenneuudistussuunnitelma, selvitystilasuunnitelma tai todistus siitä, että laina on maksettu kokonaisuudessaan takaisin ja/tai takaus on päättynyt.
- e) Tuki on rajattava määrältään siten, että yritys voi toimia sen turvin ainoastaan sen ajan, jolle tuki on myönnetty (kattaa esimerkiksi palkkakustannukset tai tavanmukaiset hankinnat).
- 24) Pelastamistuki voidaan hyväksyä alustavasti enintään kuudeksi kuukaudeksi tai, jos jäsenvaltio on tässä määräajassa toimittanut rakenneuudistussuunnitelman, siihen asti kunnes komissio tekee päätöksen suunnitelmasta. Alustavan hyväksymisen jälkeen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa ja jäsenvaltion pyynnöstä hyväksyä alkuperäisen kuuden kuukauden määräajan jatkamisen.
- 25) Pelastamistukea myönnetään ainoastaan poikkeuksellisenä toimenpiteenä. Sen avulla pyritään jatkamaan yrityksen toimintaa tietyn rajallisen ajanjakson, jonka kuluessa voidaan arvioida yrityksen tulevaisuudennäkymiä. Sitä vastoin toistuvia pelastamistoimenpiteitä, joilla pyritään säilyttämään vallitseva tilanne entisellään, viivästyttämään väistämätöntä kehitystä ja siirtämään sillä välin teolliset ja sosiaaliset ongelmat muille paremmassa asemassa oleville tuottajille tai muille jäsenvaltioille, ei voida hyväksyä.
- 26) Jos jäsenvaltio ei ole noudattanut 23 kohdan d alakohdassa tarkoitettua sitoumustaan kuuden kuukauden kuluessa eikä ole esittänyt asianmukaisesti perusteltua pyyntöä määräjän jatkamiseksi, komissio aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.
- 27) Pelastamistuen hyväksyminen ei kuitenkaan välttämättä merkitse myös rakenneuudistussuunnitelman yhteydessä myönnetyn tuen hyväksymistä, vaan tätä tukea on arvioitava sen omien ominaisuuksien perusteella.
- ### 3.2. RAKENNEUUDISTUSTUKI
- #### 3.2.1. Peruseriaate
- 28) Rakenneuudistustuki aiheuttaa erityisiä kilpailuun liittyviä ongelmia, sillä se voi siirtää kohtuuttoman osan rakenteelliseen sopeuttamiseen liittyvistä rasitteista ja sosiaalisista ja teollisista ongelmista muille tukea saamattomille tuottajille ja muille jäsenvaltioille. Yleisperiaatteena onkin oltava, että rakenneuudistustuki hyväksytään vain, kun voidaan osoittaa, ettei sen myöntäminen ole yhteisön edun vastaista. Tämä on mahdollista vain silloin kun tuki täyttää tiukat perusteet ja kun mahdolliset kilpailua vääristävät vaikutukset hyvitetään yrityksen toiminnan jatkumisen tuomilla eduilla (varsinkin jos todetaan, että yrityksen konkurssista johtuvien irtisanomisten nettomääräiset vaikutukset yhdessä jakelijoille aiheutettujen vaikutusten kanssa aiheuttaisivat paikallisia, alueellisia tai valtakunnallisia työllisyysongelmia tai poikkeuksellisesti jos yrityksen lopettaminen johtaisi monopoli- tai oligopolitalanteeseen) ja tarvittaessa riittävillä vastasuoritteilla kilpailijoiden hyväksi.
- #### 3.2.2. Edellytykset tuen hyväksymiselle
- 29) Jollei tukialueita, pk-yrityksiä ja maataloutta koskevista erityismääräyksistä muuta johdu (katso 53, 54 ja 55 kohta sekä 5 luku), komissio hyväksyy tuen vain, jos seuraavat edellytykset täytetään:
- a) *Yrityksen tukikelpoisuus*
- 30) Yritystä on voitava pitää näissä suuntaviivoissa tarkoitettuna vaikeuksissa olevana yrityksenä (katso 4–8 kohta).
- b) *Elinkelpoisuuden palauttaminen*
- 31) Edellytyksenä tuen myöntämiselle on rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpano, jonka komissio on vahvistanut jokaisen yksittäisen tuen osalta.
- 32) Rakenneuudistussuunnitelman, jonka toteuttamisajan on oltava mahdollisimman lyhyt, on mahdollistettava yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttaminen kohtuullisessa ajassa yrityksen tulevia toimintaedellytyksiä koskevien realististen oletusten perusteella. Rakenneuudistustukeen on siis yhdistettävä toteuttamiskelpoinen rakenneuudistussuunnitelma, jonka täytäntöönpanoon jäsenvaltio sitoutuu. Tämä suunnitelma on esitettävä komissiolle

⁽¹⁸⁾ Pelastamistukeen liittyvän lainan takaisinmaksu saatetaan sisällyttää komission myöhemmin hyväksymään rakenneuudistustukeen.

tarvittavan yksityiskohtaisesti täydentämällä sitä esimerkiksi markkinatutkimuksella⁽¹⁹⁾. Elinkelpoisuuden parantamisen on perustuttava pääasiassa rakenneuudistussuunnitelman sisältämiin yrityksen sisäisiin toimenpiteisiin. Se voi perustua hintojen tai kysynnän vaihtelun kaltaisiin ulkoisiin seikkoihin, joihin yritys tuskin voi itse vaikuttaa, vain siinä tapauksessa, että markkinoiden kehittymisestä esitetyt arviot ovat yleisesti hyväksytyjä. Rakenneuudistus edellyttää sellaisen toiminnan lopettamista, joka olisi rakenneuudistuksesta huolimatta edelleen tappiollista.

33) Rakenneuudistussuunnitelmassa on kuvailtava erityisesti yrityksen vaikeuksiin johtaneet olosuhteet. Tämä antaa mahdollisuuden arvioida, ovatko ehdotetut toimenpiteet sopivia. Suunnitelmassa otetaan huomioon kysynnän ja tarjonnan nykytilanne sekä ennakoitu kehitys merkityksellisillä tuotemarkkinoilla erilaisten suunnitelmien mukaan, jotka perustuvat optimistisiin, pessimistisiin ja niiden väliltä oleviin oletuksiin, sekä yrityksen erityiset vahvuudet ja heikkoudet. Rakenneuudistussuunnitelma mahdollistaa yrityksen rakenteen uudistamisen, jonka avulla pitkän aikavälin elinkelpoisuus ja mahdollisuus toimia omilla varoilla palautuvat.

34) Rakenneuudistussuunnitelmassa on esitettävä yrityksen muuttamista siten, että se voi rakenneuudistuksen jälkeen vastata itse kaikista kustannuksistaan, mukaan lukien kuoletuskustannukset ja rahoituskulut. Rakenneuudistuksen läpikäyneen yrityksen oman pääoman tuoton on oltava riittävän korkea, jotta se voi kilpailla omin voimin.

c) *Kilpailun kohtuuttoman vääristymisen välttäminen*

35) Kilpailijoihin kohdistuvat haitalliset vaikutukset on pyrittävä poistamaan mahdollisimman laajasti. Muutoin tuen on katsottava olevan "ristiriidassa yhteisen edun kanssa" ja sen vuoksi soveltumaton yhteismarkkinoille.

36) Tämä edellytys merkitsee useimmiten sitä, että rakenneuudistuksen toteuttamisen jälkeen yrityksen osuutta merkityksellisillä markkinoilla rajoitetaan. Jos asian kan-

nalta merkitykselliset markkinat⁽²⁰⁾ ovat yhteisön ja ETA:n tasolla tarkasteltuna pienet tai jos yrityksen markkinaosuus on niillä vähäinen, kilpailun ei katsota vääristyvän kohtuuttomasti. Näin ollen on katsottava, että tätä edellytystä ei siis sovelleta yleensä pk-yrityksiin, ellei valtiontukia koskeissa alakohtaisissa kilpailusäännöissä toisin määrätä.

37) Pakolliset markkinaosuuden rajoitukset tai supistukset kaikilla sellaisilla asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla, joilla yritys toimii, ovat kilpailijoiden hyväksi toteutettavia vastasuoritteita. Tällaiset vastasuoritteet on suhteutettava tuen aiheuttamiin kilpailun vääristymisiin ja etenkin yrityksen suhteelliseen painoarvoon asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla. Komissio määrittää tarvittavien vastasuoritteiden laajuuden rakenneuudistussuunnitelmaan liitetyn markkinatutkimuksen ja talouden eri toimijoilta saatujen tietojen perusteella, jos asiaa koskeva menettely on jo aloitettu. Markkinaosuuden supistaminen toteutetaan rakenneuudistussuunnitelman avulla ja siihen voidaan liittää ehtoja.

38) Vastasuoritteiden välttämättömyyttä koskevasta periaatteesta voidaan joustaa, jos markkinaosuuden supistaminen tai rajoittaminen uhkaa johtaa markkinarakenteen selvään huonontumiseen vaikuttamalla välillisesti esimerkiksi monopolin tai erittäin oligopolistisen tilanteen syntymiseen.

39) Edellytettävät vastasuoritteet voivat vaihdella sen mukaan, toimiiko yritys markkinoilla, joilla esiintyy ylikapasiteettia, vai ei. Arvioidessaan, onko markkinoilla ylikapasiteettia, komissio voi ottaa huomioon kaikki hallussaan olevat tiedot:

i) Jos niillä markkinoilla, joilla tuensaaja toimii, esiintyy yhteisön ja ETA:n laajuista rakenteellista ylikapasiteettia, rakenneuudistussuunnitelman on edistettävä yrityksen saneerausta suhteessa saatuun tukeen ja sen vaikutuksiin kyseisillä markkinoilla. Tämä tapahtuu

⁽²⁰⁾ Sellaisena kuin ne määritellään monialaisissa puiteissa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille (7.6 kohta, (EYVL C 107, 7.4.1998, s. 7): "Markkinaosuutta määritettäessä asian kannalta merkitykselliset tuotemarkkinat käsittävät investointihankkeessa tarkoitetut tuotteet ja soveltuviissa tapauksissa niitä kuluttajan mielestä (tuotteiden ominaisuuksien, hintojen ja käyttötarkoituksen vuoksi) korvaavat tuotteet/palvelut taikka tuottajan kannalta (tuotantolaitteiden joustavuuden vuoksi) korvaavat tuotteet/palvelut. Asian kannalta merkitykselliset maantieteelliset markkinat käsittävät periaatteessa Euroopan talousalueen tai vaihtoehtoisesti merkittävän alueen siitä, jos kyseisellä alueella vallitsevat kilpailuedellytykset eroavat riittävästi Euroopan talousalueen muista alueista. Soveltuviissa tapauksissa voidaan katsoa, että merkitykselliset markkinat ovat maailmanlaajuiset." Alaviitteessä täsmennetään, että jos investointi liittyy välituotteiden tuottamiseen, asian kannalta merkitykselliset markkinat voivat olla (lopullisen) valmisteen markkinat, jos suurinta osaa tuotannosta ei myydy avoimilla markkinoilla.

⁽¹⁹⁾ Liitteessä I täsmennetään tiedot, jotka on ehdottomasti toimitettava, jotta komissio voi tutkia tuen tyydyttävällä tavalla.

supistamalla yrityksen tuotantokapasiteettia peruuttamattomasti. Tuotantokapasiteetin supistaminen on peruuttamatonta silloin, kun kyseisten tuotantolaitosten aiempaa tuotantokykyä alennetaan pysyvästi tai ne suunnataan pysyvästi toisiin käyttötarkoituksiin. Tuotantokapasiteetin myyminen kilpailijoille ei ole riittävä toimenpide paitsi, jos tilat ja laitteet myydään sellaisille maantieteellisille markkinoille, joilla niiden jatkuvalla käytöllä ei todennäköisesti ole merkittävää vaikutusta yhteisön kilpailutilanteeseen. Tuotantokapasiteetin supistamisvaatimusten on johdettava tuensaajayrityksen markkinaosuuden pienenemiseen niillä markkinoilla, joilla se toimii.

ii) Jos yhteisössä ei ole rakenteellista ylikapasiteettia markkinoilla, joilla tuensaaja toimii, komissio tutkii kuitenkin, onko tarpeen vaatia vastasuoritteita. Jos vastasuoritteisiin sisältyy kyseisen yrityksen kapasiteetin supistaminen, tämä voi edellyttää omaisuuseristä tai tytäryhtiöistä luopumista. Komission on tutkittava jäsenvaltion ehdottamat vastasuoritteet riippumatta niiden muodosta ja määritettävä, ovatko ne riittävän laajoja lieventämään mahdollisia kilpailua vääristäviä vaikutuksia. Tutkiessaan tarvittavia vastasuoritteita komissio ottaa huomioon markkinatilanteen ja varsinkin markkinoiden kasvun ja kysynnän kattamisasteen.

d) *Tuen rajaaminen välttämättömään*

40) Tukimäärä ja -intensiteetti on rajattava määrään, joka on ehdottomasti välttämätön rakenneuudistuksen toteuttamiseksi ottaen huomioon yrityksen, sen osakkaiden tai sen yritysryhmän käytettävissä olevat varat, johon yritys kuuluu. Tuensaajien on osallistuttava rakenneuudistussuunnitelmaan merkittävällä määrällä omia varojaan, myös myymällä omaisuuseriä, jotka eivät ole välttämättömiä yrityksen elinkelpoisuuden kannalta, tai markkinaehtoisella ulkoisella rahoituksella. Kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi on vältettävä sen muotoisen tai niin suuren tuen myöntämistä, että yritys saisi liiallisia rahavaroja, joita se voisi käyttää aggressiiviseen markkinoita vääristävään toimintaan, joka ei liity rakenneuudistukseen. Tästä syystä komissio tutkii yrityksen velkojen määrän rakenneuudistuksen jälkeen, myös mahdollisesti vaateille myönnettyjen lykkäysten tai niiden alentamisen jälkeen. Se ottaa erityisesti huomioon yritystoiminnan jatkamismahdollisuudet maksukyvyttömyydestä johtuvan, kansallisen lainsäädännön mukaisen yleistäytäntöönpanomenettelyn jälkeen ⁽²¹⁾. Tukea ei myöskään saa käyttää sellaisten uusien investointien rahoittamiseen, jotka eivät ole tarpeen elinkelpoisuuden palauttamiseksi.

41) Komissiolle on aina osoitettava, että tuki on suunnattu vain yrityksen elinkelpoisuuden palauttamiseen eikä se

mahdollista tuensaajan rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanon aikana tuotantokapasiteetin lisäämistä, paitsi jos se on tarpeen yrityksen elinkelpoisuuden palauttamiseksi eikä vääristä kilpailua.

e) *Tuen hyväksymiselle asetettavat erityisedellytykset*

42) Edellä 35–39 kohdassa kuvailtujen vastasuoritteiden lisäksi ja tapauksissa, joissa jäsenvaltio ei ole toteuttanut tällaisia toimenpiteitä, komissio voi määrätä tarpeelliseksi katsomiaan edellytyksiä ja velvoitteita, joilla voidaan estää kilpailun vääristyminen yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Kyseessä oleva jäsenvaltio voidaan velvoittaa

i) toteuttamaan itse toimenpiteitä (esimerkiksi velvollisuus avata tietyt markkinat muille yhteisön toimijoille);

ii) määräämään tiettyjä toimenpiteitä tuensaajalle (esimerkiksi kieltä toimia hintajohtajana tietyillä markkinoilla);

iii) olemaan myöntämättä tuensaajalle tukea muihin tarkoituksiin rakenneuudistuksen aikana.

f) *Koko rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpano ja asetettujen edellytysten noudattaminen*

43) Yrityksen on pantava komission hyväksymä rakenneuudistussuunnitelma täytäntöön kokonaisuudessaan ja noudatettava kaikkia komission päätöksessä säädettyjä velvoitteita. Komissio katsoo suunnitelman tai velvoitteiden noudattamatta jättämisen tuen väärinkäytöksi.

44) Useita vuosia kestävien ja suuria tukia sisältävien rakenneuudistusten kohdalla komissio voi vaatia, että rakenneuudistustuki jaetaan useampaan erään. Komissio voi asettaa tukierien maksulle edellytykseksi, että

a) ennen kunkin erän maksamista on varmistettava rakenneuudistussuunnitelman jokaisen vaiheen asianmukainen edistyminen suunnitellun aikataulun mukaan

⁽²¹⁾ Ks. 6 kohta.

tai

- b) komission on hyväksyttävä jokaisen erän maksu ennakolta varmistuttuaan ensin suunnitelman asianmukaisesta täytäntöönpanosta.

g) *Valvonta ja vuosikertomus*

- 45) Komission on voitava varmistua rakenneuudistussuunnitelman moitteettomasta edistymisestä jäsenvaltion sille säännöllisesti toimittamien yksityiskohtaisten kertomusten avulla.
- 46) Suurille yrityksille myönnetyn tuen osalta ensimmäinen kertomus on yleensä toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluttua tuen hyväksymisestä. Tämän jälkeen komissiolle on toimitettava kertomus vähintään kerran vuodessa tiettyyn määräaikaan mennessä niin kauan kuin rakenneuudistussuunnitelman tavoitteita ei katsota saavutetuiksi. Vuosikertomuksiin on sisällyttävä kaikki ne tiedot, joita komissio tarvitsee voidakseen valvoa rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanoa, tuen maksamisaikataulua ja yrityksen taloudellista tilannetta sekä hyväksymispäätöksessä säädettyjen edellytysten ja velvoitteiden noudattamista. Kertomuksiin on sisällyttävä erityisesti kaikki tiedot, jotka koskevat yritykselle rakenneuudistuksen aikana myönnettyjä tukia riippumatta siitä, mihin tarkoitukseen tuki on myönnetty, onko kyse yksittäisestä tuesta vai jostakin tukijärjestelmästä myönnetystä tuesta (katso 90–93 kohta). Jos komissio katsoo tarvitsevänsä ajoissa vahvistuksen tietyistä olennaisista tiedoista, esimerkiksi kapasiteetin sulkemisesta tai supistamisesta, se voi vaatia kertomusten antamista tiheämmin.
- 47) Pk-yrityksille myönnetyn tuen osalta riittää yleensä, että tuensaajayrityksen tuloslaskelma ja tase toimitetaan komissiolle kerran vuodessa, jollei hyväksymispäätöksessä ole asetettu muita velvoitteita.

3.2.3. Tuen ainutkertaisuuden periaate ("one time, last time")

- 48) Jotta voitaisiin välttää vääristävän tuen myöntämistä, rakenneuudistustukea saa myöntää ainoastaan yhden kerran. Ilmoittaessaan komissiolle rakenneuudistustukea koskevasta hankkeesta jäsenvaltion on täsmennettävä, onko yritykselle jo aikaisemmin myönnetty rakenneuudistustukea mukaan luettuina tuet, jotka on myönnetty ennen näiden suuntaviivojen voimaantuloa tai joista ei ole ilmoitettu⁽²²⁾. Jos yritys on jo saanut tällaista tukea ja jos

yrityksen rakenneuudistuksen toteuttamisesta⁽²³⁾ tai sen toteuttamisen keskeyttämisestä on kulunut alle 10 vuotta, komissio ei yleensä hyväksy⁽²⁴⁾ uuden rakenneuudistustuen myöntämistä lukuun ottamatta poikkeuksellisia ja odottamattomia tilanteita, joista yritys ei itse ole vastuussa⁽²⁵⁾. Odottamattomalla tilanteella tarkoitetaan tapahtumia, joita ei voitu millään tavoin ennakoita rakenneuudistussuunnitelman laatimishetkellä.

- 49) Tuen myöntämisestä tuensaajayritykselle seuraavat omistussuhteiden muutokset sekä oikeudelliset tai hallinnolliset menettelyt, jotka tervehdyttävät yrityksen tasetta, supistavat vastuita tai poistavat aiempia velkoja, eivät vaikuta tämän säännön soveltamiseen, jos kyse on saman yrityksen toiminnan jatkumisesta.

- 50) Jos yrityksen omaisuuserät haltuunsa ottava yritys on ollut itse 49 kohdassa mainittujen toimenpiteiden tai varsinkin maksukyvyttömyydestä johtuvan, kansallisen lainsäädännön mukaisessa yleistäytäntöönpanomenettelyssä ja on jo itse saanut pelastamis- tai rakenneuudistustukea, tuen ainutkertaisuuden periaatetta ei sovelleta tähän yritykseen seuraavien edellytysten täytyessä:

- a) yritystoimintaa jatkava yritys on selkeästi aikaisemmasta yrityksestä erillinen yritys;
- b) uusi yritys on hankkinut aikaisemman yrityksen omaisuuserät markkinahintaan (välttämällä tällä tavoin kaiken aikaisemmalle yritykselle myönnetyn tuen siirtymisen uuteen yritykseen);

⁽²²⁾ Jollei toisin mainita, rakenneuudistuksen päättymisajankohta on yleensä rakenneuudistussuunnitelmassa eri toimenpiteiden täytäntöönpanolle asetettu määräaika (katso liite I, IV kohta, kuudes luetelmakohta).

⁽²⁴⁾ Eri toimialojen vapauttamisen aseteen ja erityispiirteiden vuoksi on kiinnitettävä huomiota seuraavaan kahteen tapaukseen:

- Lentoliikenteen alalla, joka on täysin avattu kilpailulle vuodesta 1997 lukien, komissio soveltaa "ainutkertaisuuden periaatetta" ilmailualalla voimassa olevien valtiontukien suuntaviivojen rajoitusten ja ehtojen mukaan.
- Muilla toimialoilla poikkeusten myöntäminen on mahdollista, jos aikaisemmin vapaalta kilpailulta suojattujen yhteisön markkinoiden vapauttamisen vaikutukset ovat johtaneet uusiin taloudellisiin olosuhteisiin.

⁽²⁵⁾ Tämä ei kuitenkaan koske entisen Saksan demokraattisen tasavallan yrityksille ennen 1 päivää tammikuuta 1996 myönnettyjä tukia, jotka komissio on katsonut yhteismarkkinoille soveltuviksi. Tätä kohtaa ei myöskään sovelleta tällaisille yrityksille myönnettyihin tukiin, jotka on ilmoitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2000. Komissio katsoo kuitenkin, että rakenneuudistustuen pitäisi yleensä olla tarpeen vain kerran, ja se arvioi tällaisia tapauksia tämän periaatteen pohjalta.

⁽²²⁾ Ilmoittamatta jätetyn tuen osalta komissio ottaa analyysissään huomioon sen, että tuki voidaan julistaa yhteismarkkinoille soveltuvaksi muunlaisena tukena kuin rakenneuudistustukena.

- c) selvitystila tai velkasaneeraus ja yritysosto eivät ole pelkkiä muodollisuuksia, joilla pyritään estämään tuen ainutkertaisuutta koskevan periaatteen soveltaminen (komissio voi katsoa tällaisesta tapauksesta olevan kysymys esimerkiksi, jos yritystoiminnan jatkajan kohtaamat vaikeudet olivat selvästi ennakoitavissa vanhan yrityksen omaisuuserien ostohetkellä).
- 51) Tältä osin on kuitenkin syytä todeta, että omaisuuserien hankkimiseen myönnettyä tukea ei voida hyväksyä näiden suuntaaviivojen mukaan, sillä tällöin on kyse alkuinvestointeihin myönnetystä tuesta (katso myös 7 kohta).

3.2.4. Rakennuudistussuunnitelman muuttaminen

- 52) Jos rakennuudistustuen myöntäminen on hyväksytty, kyseessä oleva jäsenvaltio voi rakennuudistuksen aikana pyytää komissiota hyväksymään muutoksia rakennuudistussuunnitelmaan ja tukimäärään. Komissio voi hyväksyä tällaiset muutokset, jos seuraavat edellytykset täytetään:
- a) tarkistetun suunnitelman on palautettava elinkelpoisuus kohtuullisessa ajassa;
- b) jos tukimäärää korotetaan, edellytettävien vastasuoritteiden on oltava merkittävämpiä kuin alkuperäiset;
- c) jos ehdotetut vastasuoritteet ovat alkuperäisiä vähäisempiä, tukimäärää on vastaavasti supistettava;
- d) nämä toimenpiteet voidaan panna täytäntöön uuden aikataulun mukaan alkuperäistä myöhemmin vai yrityksestä tai jäsenvaltiosta riippumattomien syiden perusteella; muussa tapauksessa tukimäärää on vastavasti pienennettävä.

3.2.5. Tukialueilla myönnettävät rakennuudistustuet

- 53) Taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus on perustamissopimuksen 158 artiklan mukaisesti yksi yhteisön ensisijaisista tavoitteista. Muiden alojen politiikan on perustamissopimuksen 159 artiklan⁽²⁶⁾ mukaisesti osallistua-

⁽²⁶⁾ EY:n perustamissopimuksen 159 artiklassa määrätään, että "yhteisön politiikan ja toiminnan suunnittelussa ja täytäntöönpanossa sekä sisämarkkinoiden toteuttamisessa otetaan huomioon 158 artiklassa tarkoitetut tavoitteet ja osallistutaan niiden toteuttamiseen".

tava tämän tavoitteen toteuttamiseen. Komission on siis otettava huomioon aluekehityksen tarpeet arvioidessaan tukialueilla myönnettävää rakennuudistustukea. Vaikeuksissa olevan yrityksen sijainti tukialueella ei kuitenkaan ole riittävä peruste rakennuudistustuen hyväksymiseksi. Aluetta ei keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä auta yritysten keinotekoinen tukeminen. Kun otetaan huomioon aluekehityksen edistämiseen tarkoitettujen varojen rajallisuus, on alueiden etujen mukaista käyttää näitä niukkoja varoja muun elinkelpoisen ja kestäväen toiminnan kehittämiseen mahdollisimman nopeasti. Kilpailun vääristymät on pyrittävä minimoimaan myös silloin, kun tukia myönnetään tukialueilla toimiville yrityksille.

- 54) Edellä 29–52 kohdassa lueteltuja perusteita sovelletaan siis myös tukialueilla, vaikka aluekehityksen tarpeet otetaankin huomioon. Tuen hyväksymisedellytykset voivat kuitenkin olla asetettavien vastasuoritteiden osalta joustavampia tukialueilla, jollei alakohtaisissa säännöissä kielletä tätä. Aluekehityksen tarpeiden tähän oikeuttaessa tukialueilla vaaditaan vähäisempää kapasiteetin supistamista kuin muilla alueilla ja lisäksi erotellaan toisistaan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaista aluetukea saavat alueet ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräysten soveltamisalaan kuuluvat alueet, jotta ensin mainituilla alueilla esiintyvät vakavammat alueelliset ongelmat voidaan ottaa huomioon.

3.2.6. Tuki pk-yritysten rakennuudistukseen

- 55) Tuet pk-yrityksille⁽²⁷⁾ muuttavat yleensä kaupankäynnin edellytyksiä vähemmän kuin tuet suurille yrityksille. Sama koskee myös tukea rakennuudistukseen, jolloin 29–47 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä koskevat edellytykset ovat vähäisempiä. Tuen myöntäminen ei yleensä edellytä vastasuoritteita (katso 35–39 kohta), ellei alakohtaisissa valtioneuvoston päätöksissä ole määrätty toisin. Myöskään kertomusten sisällölle ei aseteta yhtä tiukkoja vaatimuksia (katso 45, 46 ja 47 kohta). Sitä vastoin tuen ainutkertaisuuden periaatetta (katso 48–51 kohta) sovelletaan sellaisenaan myös pk-yrityksiin.

3.2.7. Rakennuudistuksen sosiaalikuluihin myönnettävä tuki

- 56) Rakennuudistussuunnitelmaan sisältyy tavallisesti tappiollisen toiminnan supistaminen tai siitä luopuminen. Tällaiset supistukset ovat usein tarpeen toiminnan järjeistämiseksi ja tehostamiseksi riippumatta kapasiteetin supis-

⁽²⁷⁾ Sovelletaan määritelmää, joka on annettu komission suosituksessa pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä, EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

tamisesta, joka voi olla edellytyksenä tuen myöntämiselle (erityisesti silloin, kun alalla esiintyy yhteisön tai ETA:n laajuista rakenteellista ylikapasiteettia – katso 35–39 kohta). Olipa näiden toimenpiteiden lähtökohta mikä tahansa, ne johtavat yleensä yrityksen henkilöstön vähentämiseen.

57) Jäsenvaltioiden työlaainsäädäntöön voi sisältyä yleisiä sosiaaliturvajärjestelmiä, joiden mukaan irtisanomiskorvaukset ja varhaiseläkkeet maksetaan suoraan irtisanotuille työntekijöille. Näitä järjestelmiä ei pidetä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvina valtiontukina, kun valtio maksaa kyseiset etuudet suoraan työntekijöille ilman, että yritys saa tukea.

58) Työntekijöille maksettavien irtisanomiskorvausten ja varhaiseläkkeiden lisäksi valtion on yleisten sosiaaliturvajärjestelmien mukaan yleensä maksettava kustannukset, jotka aiheutuvat yritykselle irtisanotuille työntekijöille oikeudellisten tai sopimusvelvoitteiden lisäksi maksettavista etuuksista. Kun tällaisia järjestelmiä sovelletaan yleisesti ilman alakohtaisia rajoituksia kaikkiin asetetut edellytykset täyttyviin työntekijöihin ja kun etuudet myönnetään automaattisesti, niihin ei katsota sisältyvän perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea rakenneuudistusta toteuttaville yrityksille. Jos järjestelmiä kuitenkin käytetään rakenneuudistuksen edistämiseen tietyillä aloilla, niiden voidaan valikoivuutensa takia katsoa sisältävän tukea ⁽²⁸⁾.

59) Irtisanomiskorvausten ja/tai varhaiseläkkeiden maksaminen, joka kuuluu yrityksen velvoitteisiin työlaainsäädännön tai ammattiliittojen kanssa tehtyjen työehtosopimusten perusteella, on osa yrityksen omista varoista maksettavia tavanomaisia kustannuksia. Valtion rahoitusta näiden kustannusten kattamiseen on näin ollen pidettävä tukena riippumatta siitä, annetaanko se suoraan yrityksille vai ohjataan se työntekijöille valtion virastojen kautta.

60) Komissio suhtautuu tällaisiin tukiin myönteisesti, sillä niistä saatava taloudellinen hyöty kohdistuu myös muihin kuin tuensaajayritykseen, helpottaa rakennemuutosta ja lieventää tuista aiheutuvia sosiaalisia ongelmia. Lisäksi

⁽²⁸⁾ Asiassa C-241/94 Ranska v. komissio (Kimberly Clark Sopalin), Kok. 1996, s. I-4551) 26.9.1996 antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että Ranskan kansallisesta työllisyysrahastosta (Fonds national de l'emploi) harkinnanvaraisesti myönnetty tuki saattoi asettaa eräät yritykset muita yrityksiä edullisempaan asemaan ja täyttää näin ollen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tuelle asetetut edellytykset. (Tuomiossa ei kuitenkaan asetettu kyseenalaiseksi komission päätelmiä, joissa tämä tuki katsottiin yhteismarkkinoille soveltuvaksi.)

ne tasoittavat kansallisessa lainsäädännössä yrityksille säädettyjen velvollisuuksien välisiä eroja.

61) Irtisanomiskorvausten ja varhaiseläkkeiden lisäksi rakenneuudistustuilla voidaan joidenkin rakenneuudistusten yhteydessä rahoittaa myös toimenpiteitä, jotka liittyvät koulutukseen, konsultointiin, työnhakua helpottavaan käytännön apuun, uudelleensijoittautumiseen ja ammatilliseen koulutukseen sekä uusille aloille siirtyvien työntekijöiden avustamiseen. Komissio suhtautuu lähes aina myönteisesti tällaiseen tukeen.

62) On tärkeitä osoittaa selkeästi tällaisiin tarkoituksiin myönnettävät tuet. Pelkästään irtisanotun henkilökunnan eduksi tarkoitettuja sosiaalisia tukitoimenpiteitä ei nimittäin oteta huomioon määritettäessä 35–39 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden laajuutta.

63) Komissio pyrkii yhteisen edun vuoksi rakenneuudistus suunnitelman yhteydessä rajoittamaan mahdollisimman paljon rakenneuudistuksen sosiaalisia vaikutuksia muissa jäsenvaltioissa kuin tukea myöntävässä.

4. PK-YRITYKSIÄ KOSKEVAT TUKIJÄRJESTELMÄT

4.1. YLEISET PERIAATTEET

64) Komissio voi hyväksyä ainoastaan sellaiset vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja/tai rakenneuudistukseen tarkoitetut tukijärjestelmät, jotka hyödyttävät yhteisön määritelmän mukaisia pk-yrityksiä. Jollei seuraavista erityismääräyksissä muuta johdu, pk-yrityksiä koskevien tukijärjestelmien arviointiin sovelletaan näiden suuntaviivojen 2 ja 3 luvun määräyksiä. Kaikista tukijärjestelmän puitteissa myönnettyistä tuista, jotka eivät täytä jotakin näistä edellytyksistä, on ilmoitettava erikseen komissiolle, jonka on hyväksyttävä tuki ennakolta.

4.2. TUKIKELPOISUUS

65) Tällä hetkellä hyväksytyjen järjestelmien nojalla erillisestä ilmoitusvelvollisuudesta voidaan myöntää vapautus ainoastaan sellaisille pk-yrityksille myönnettyille tuille, jotka täyttävät ainakin yhden kolmesta 5 kohdassa tarkoitettuista edellytyksistä, jollei alakohtaisissa säännöissä toisin määrätä. Tuista yrityksille, jotka eivät täytä ainoatakaan mainituista kolmesta edellytyksestä, on ilmoitettava erikseen komissiolle, jotta se voi arvioida, onko tuensaajavaaikeuksissa oleva yritys.

4.3. PELASTAMISTUKIJÄRJESTELMIEN HYVÄKSYMISEDEL- LYTYKSET

66) Jotta komissio voisi hyväksyä pelastamistukijärjestelmät, niiden on täytettävä 23 kohdan a, b, c ja e alakohdassa vahvistetut edellytykset. Edellä 23 kohdan d alakohdassa tarkoitettu edellytys korvataan tässä luvussa seuraavalla edellytyksellä:

d) pelastamistukea saa myöntää enintään kuudeksi kuukau-
deksi, jonka kuluessa yrityksen tila on analysoitava. Ennen tämän ajan päättymistä jäsenvaltion on joko hyväksyttävä rakenneuudistus suunnitelma taikka selvi-
tystilaa koskeva suunnitelma tai vaadittava tuensaja-
lainan ja riskipreemiota vastaavan tuen takaisinmak-
sua.

Kaikesta kuutta kuukautta pidemmälle ajalle myönnetystä pelastamistuesta on ilmoitettava erikseen komissiolle.

4.4. RAKENNEUUDISTUSTUKIJÄRJESTELMIEN HYVÄKSYMIS- EDEL- LYTYKSET

67) Komissio voi hyväksyä rakenneuudistustukijärjestelmät ai-
noastaan, jos tukien myöntämisen edellytyksenä on, että tuensaja panee täytäntöön kokonaisuudessaan jäsenval-
tion ennalta hyväksymän ja seuraavat ehdot täyttävän rakenneuudistus suunnitelman:

a) *Elinkelpoisuuden palauttaminen*: sovelletaan 31–34 koh-
dan b alakohdassa määriteltyjä perusteita.

b) *Kilpailun kohtuuttoman vääristymisen välttäminen*: koska pk-yrityksille myönnetty tuki vääristää vähemmän kil-
pailua, 35–39 kohdan c alakohdassa kuvailtua periaa-
tetta, jonka mukaan tuensajaan osuutta asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla on supistettava, sovelle-
taan vain tapauksissa, joista määrätään alakohtaisissa valtiontukisäännöissä; sen sijaan tukijärjestelmissä on määrättävä, että tuensajayritykset eivät saa lisätä ka-
pasiteettiaan rakenneuudistus suunnitelman toteutta-
misaikana.

c) *Tuen rajaaminen välttämättömään*: sovelletaan 40 ja 41
kohdan d alakohdassa kuvailtuja perusteita.

d) *Tuen ainutkertaisuuden periaate*: sovelletaan 48–51 koh-
dassa kuvailtua tuen ainutkertaisuuden periaatetta. Jä-
senvaltioiden on kuitenkin ilmoitettava erikseen ko-
missiolle tähän periaatteeseen tehtävistä poikkeuksista:

i) tilanteissa, jotka perustuvat poikkeuksellisiin ja odottamattomiin tilanteisiin, joista yritys ei itse ole vastuussa;

ii) tilanteissa, joissa omaisuuserät hankkii yritys, joka on jo saanut pelastamis- tai rakenneuudistustukea.

e) *Rakenneuudistus suunnitelman muutokset*: rakenneuudis-
tussuunnitelmaa muutettaessa on noudatettava 52
kohdassa kuvailtuja sääntöjä.

4.5. YHTEISET EDEL- LYTYKSET PELASTAMIS- JA/TAI RAKEN- NEUUDISTUSTUKIJÄRJESTELMIEN HYVÄKSYMISELLE

68) Tukijärjestelmissä on ilmoitettava pelastamis- tai raken-
neuudistustoimenpiteeseen yhdelle yritykselle myönnettä-
vän tuen sallittu enimmäismäärä, mukaan lukien tapauk-
set, joissa suunnitelmaa muutetaan. Tämän määrän ylittä-
vistä tuista on ilmoitettava erikseen komissiolle. Tuen enimmäismäärä saa olla enintään 10 miljoonaa euroa, mukaan lukien tapaukset, joissa tuki kasautuu muista lähteistä tai muista tukijärjestelmistä peräisin olevan tuen kanssa.

4.6. VALVONTA JA VUOSIKERTOMUS

69) Suuntaviivojen 45, 46 ja 47 kohtaa ei sovelleta tukijärjes-
telmiin. Tukijärjestelmän hyväksymisen edellytyksenä on kuitenkin kertomuksen antaminen kyseisen järjestelmän täytäntöönpanosta yleensä kerran vuodessa. Kertomuk-
seen on sisällyttävä kaikki ne tiedot, jotka määrittävät vakiomuotoisia kertomuksia koskevissa komission oh-
jeissa⁽²⁹⁾. Kertomuksissa on lisäksi oltava luettelo kaikista tuensajayrityksistä ja mainittava kunkin osalta seuraavat seikat:

a) yrityksen nimi

b) alakoodi (NACE-luokituksen⁽³⁰⁾ kaksinumeroista ala-
kohtaista luokittelukoodia käyttäen)

c) työntekijöiden lukumäärä

d) vuosiliikevaihto ja taseen loppusumma

e) myönnetyn tuen määrä

f) tarvittaessa tietoja siitä, onko yritykselle aikaisemmin myönnetty rakenneuudistustukea tai vastaavanlaista tu-
kea

⁽²⁹⁾ Katso kirje 22. helmikuuta 1994 jäsenvaltioille (Competition law in the European Communities Volume II A Rules applicable to State aid Situation at 30 June 1998, s. 70).

⁽³⁰⁾ Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaisema Euroopan yhteisön tilastollinen toimialaluokitus (NACE).

- g) tietoja siitä, onko tuensaja lopettanut toimintansa tai asetettu maksukyvyttömyyden vuoksi yleistäytäntöönpanomenettelyn kohteeksi ennen kuin rakenneuudistus suunnitelma on saatettu loppuun.

5. SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT RAKENNEUUDISTUSTUKEEN MAATALOUSALALLA ⁽³¹⁾

5.1. KAPASITEETIN SUPISTAMINEN

- 70) Edellä 35–39, 55 ja 67 kohdan b alakohdassa todetaan, että pk-yrityksiltä ei periaatteessa edellytetä vastasuoritteita, ellei alakohtaisissa säännöissä toisin määrätä. Maatalousalalla komissio kuitenkin yleensä vaatii vastasuoritteita 59 kohdassa mainittujen periaatteiden mukaisesti kaikilta rakenneuudistustuen saajilta, riippumatta tuensajayrityksen koosta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaihtoehtoisesti soveltaa 73–82 kohdassa esitettyjä maataloutta koskevia erityisiä määräyksiä.

5.2. YLIKAPASITEETIN MÄÄRITTÄMINEN

- 71) Komissio määrittelee rakenteellisen ylikapasiteetin maatalousalalla tapauskohtaisesti muun muassa seuraavien tekijöiden perusteella:

- a) Kyseisen tuoteryhmän osalta markkinoiden vakauttamistoimenpiteiden laajuus ja suuntaus viimeisen kolmen vuoden aikana, erityisesti vientituet, markkinoilta poistettut tuotteet, hintojen kehitys maailmanmarkkinoilla ja yhteisön säännöksissä säädetyt alakohtaiset rajoitukset. Tuotantokiintiöiden kohteena olevista perustuotteista ei kuitenkaan katsota esiintyvän ylikapasiteettia.
- b) Kalastuksen ja vesiviljelyn osalta näiden alojen erityispiirteet ja niitä koskevat erityissäännöt, erityisesti päälinjat kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tutkimiseksi ⁽³²⁾ ja neuvoston asetus (EY) N:o 2468/98 ⁽³³⁾.

5.3. TUKIKELPOISUUS

- 72) Edellä 65 kohtaa, joka käsittelee oikeutta saada tukea pk-yritysten pelastamis- ja rakenneuudistustukijärjestelmistä

⁽³¹⁾ Näissä suuntaviivoissa maatalousalalla tarkoitetaan kaikkia perustamissopimuksen liitteessä tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja/tai kauppaan osallistuvia toimijoita, mukaan lukien kalastus ja vesiviljely, ottaen kuitenkin huomioon maatalouden alan erityispiirteet ja alaa koskevat yhteisön säännöt.

⁽³²⁾ EYVL C 100, 27.3.1997, s. 12.

⁽³³⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 19.

ja erityisesti näille tuille myönnettyä vapautusta erillisestä ilmoittamisesta, ei sovelleta maatalousalalla (tuotanto, jalostus ja kaupan pitäminen). Tuolla alalla ja hyväksytyjen tukijärjestelmien puitteissa pk-yrityksille myönnettyt tuet, jotka eivät täytä mainitussa kohdassa täsmennettyjä edellytyksiä, voidaan kuitenkin vapauttaa erillistä ilmoittamista koskevasta velvollisuudesta.

5.4. KAPASITEETIN SUPISTAMINEN

- 73) Komissio soveltaa maatalousalan toimijoihin kyseessä olevan jäsenvaltion pyynnöstä ja näissä suuntaviivoissa tarkoitettujen kapasiteetin supistamista koskevien yleisten periaatteiden sijasta seuraavia määräyksiä:

a) Yleissäännöt

- 74) Jos esiintyy rakenteellista ylituotantokapasiteettia, sovelletaan 35–39 kohdassa mainittua vaatimusta supistaa kapasiteettia tai lakkauttaa se lopullisesti. Maatalouden perustuotannon osalta tämä velvoite korvataan kuitenkin velvoitteella pitää kapasiteetti supistettuna tai lakkautettuna vähintään viisi vuotta.

i) Tiettyjä tuotteita tai toimijoita koskevien toimenpiteiden osalta tuotantokapasiteettia on supistettava yleensä 16 prosenttia ⁽³⁴⁾ siitä tuotantokapasiteetista, jolle rakenneuudistustuki on tosiasiallisesti myönnetty.

ii) Muiden kohdentamattomien toimenpiteiden osalta kapasiteettia on supistettava yleensä 8 prosenttia ⁽³⁴⁾ tuotannon arvosta niiden tuotteiden osalta, joista on rakenteellista ylituotantoa ja joille rakenneuudistustuki on tosiasiallisesti myönnetty.

- 75) Määriteltäessä tukikelpoisuutta ja -määrää huomioon ei oteta yksittäisiin toimijoihin sovellettavaa yhteisön kiintiön noudattamisvelvoitetta ja siihen liittyviä säännöksiä.

b) Pienten maatalousyritysten erityinen tilanne

- 76) Näissä suuntaviivoissa pienet maatalousyritykset määritellään maatalousalan toimijoiksi, joilla on enintään 10 vuosityöyksikköä.

⁽³⁴⁾ Tukialueilla ja epäsuotuisilla alueilla myönnetyn rakenneuudistustuen kapasiteetin supistamisvaatimusta pienennetään 2 prosenttia.

77) Pienten maatalousyritysten tapauksessa vaatimus kapasiteetin supistamisesta tai sen lopullisesta lakkauttamisesta voidaan täyttää merkityksellisten markkinoiden tasolla (ilman että sitä välttämättä sovelletaan yksinomaan rakenneuudistustuen saajiin tai edes joihinkin niistä). Yhteisen maatalouspolitiikan säännöksiä noudattaen jäsenvaltiot voivat valita pieniin maatalousyrityksiin sovellettavan kapasiteetin supistamisjärjestelmän. Tällöin jäsenvaltioiden on yleensä osoitettava, että:

- i) kyseisessä jäsenvaltiossa tiettyihin tuotteisiin tai toimijoihin kohdennetuilla järjestelmän toimenpiteillä voidaan supistaa sellaisen tuotteen, josta on rakenteellista ylituotantoa, tuotantokapasiteettia 10 prosenttia ⁽³⁴⁾ verrattuna kapasiteettiin, jolle rakenneuudistustuki on tosiasiallisesti myönnetty;
- ii) muiden kohdentamattomien toimenpiteiden osalta tuotantokapasiteettia on supistettava 5 prosenttia ⁽³⁴⁾ tuotannon arvosta niiden tuotteiden osalta, joista on rakenteellista ylituotantoa ja joille rakenneuudistustuki on tosiasiallisesti myönnetty; tämä supistaminen voi koskea joko tuotteita, jotka todella hyötyvät rakenneuudistuksesta, tai mitä tahansa liitteen I tuotetta, josta on rakenteellista ylituotantoa.

Jäsenvaltioiden on myös osoitettava, että tuotantokapasiteettia supistetaan rakenneuudistustukea myönnettäessä enemmän kuin sitä supistettaisiin ilman tukea.

78) Jos kapasiteetin supistaminen ei koske tuensaajan kapasiteettia, se on toteutettava viimeistään kahden vuoden kuluessa 79, 80 ja 81 kohdassa tarkoitetun raja-arvon ylitymisestä.

c) *Kaikkiin maatalousalan toimijoihin sovellettavat erityisedellytykset*

79) Tällä alalla jopa vähäinen tuki voi täyttää edellytykset perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamiselle. Komissio on kuitenkin tietoinen käytännön ongelmista, joita aiheutuu tuotantokapasiteetin supistamisesta maatalouden perustuotannossa (ja välillisesti perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostamisessa ja kaupan pitämisessä). Toisaalta perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen myöntämisessä on otettava huomioon yhteinen etu. Jos kaikki muut edellytykset täytetään, komissio voi näin ollen luopua kapasiteetin supistamisvaatimuksesta seuraavissa tapauksissa:

i) tiettyihin tuotteisiin tai toimijoihin kohdennettujen toimenpiteiden osalta silloin, kun kaikkien tuensaajien hyväksi tehdyt päätökset eivät kata 12 peräkkäisen kuukauden aikana yli 3 prosenttia kyseisen tuotteen kokonaistuotannosta kyseisessä maassa;

ii) muiden kohdentamattomien toimenpiteiden osalta, kun kaikkien tuensaajien hyväksi tehdyt päätökset eivät kata 12 peräkkäisen kuukauden aikana yli 1,5 prosenttia maataloustuotannon kokonaisarvosta kyseisessä maassa.

80) Kyseisten jäsenvaltioiden pyynnöstä 79 kohdan i ja ii alakohdassa mainittuihin toimenpiteisiin liittyvät maantieteelliset viitearvot voidaan kunkin toimenpiteen osalta määrittellä alueittain. Maan (tai alueen) tuotanto on kuitenkin määritettävä tavanomaisten tuotantotasojen perusteella (yleensä kolmen edeltävän vuoden keskiarvo). Tuensaajien tuotannon määrän ja sen arvon on edustettava kyseisten maatalousyritysten tuotannon todellisia määriä ja arvoja ennen tuen myöntämistä.

81) Poikkeus tuotantokapasiteetin supistamisvaatimuksesta ei missään tapauksessa tarkoita, että investointituki sallitaan toimille, joita koskevat alakohtaiset rajoitukset.

82) Tapauksissa, joissa kapasiteetin supistamista koskevan 79, 80 ja 81 kohdan mukaisen poikkeuksen myöntämiselle asetetut rajat ylitetään

i) edellytetään, että kapasiteetin supistaminen lasketaan tuetun kokonaiskapasiteetin perusteella eikä ainoastaan raja-arvon ylittävältä osalta;

ii) niiden tuensaajien, joita ei katsota pieniksi maatalousyrityksiksi ja joille tuki on myönnetty ennen raja-arvon saavuttamista, kapasiteettia voidaan supistaa 76, 77 ja 78 kohdan mukaisia toimenpiteitä vastaavalla tavalla.

5.5. TUEN AINUTKERTAISUUDEN PERIAATE ("ONE TIME, LAST TIME")

83) Periaatetta, jonka mukaan rakenneuudistustukea saa myöntää vain kerran, sovelletaan myös maatalousalalla. Poiketen 48–51 kohdasta ja 67 kohdan d alakohdasta maatalouden alkutuotannon alaa koskevien yksittäisten tukien ja pelastamis- ja rakenneuudistustuen järjestelmien osalta aika, jonka kuluessa lisätuen myöntäminen voi olla mahdollista ainoastaan poikkeuksellisissa ja odottamattomissa tilanteissa, joista yritys ei itse ole vastuussa, on

ainoastaan viisi vuotta. Tähän periaatteeseen myönnettävistä poikkeuksista ei tarvitse ilmoittaa erikseen komissiolle, jos ne myönnetään tukijärjestelmän edellytysten mukaisesti, sellaisina kuin komissio on ne hyväksynyt. Komissio tutkii tapauskohtaisesti pelastamis- ja rakenneuudistustuen järjestelmien muutokset sellaisen markkinakehityksen huomioon ottamiseksi, jota kyseisten järjestelmien hyväksymisajankohtana ei ole voitu ennakoita.

5.6. VALVONTA JA VUOSIKERTOMUS

84) Maatalousalalla myönnettäviin tukiin sovelletaan 3 ja 4 luvussa mainittuja valvontaa ja vuosikertomusta koskevia sääntöjä, lukuun ottamatta velvoitetta toimittaa luettelo kaikista järjestelmien tuensaajista sekä eräitä näitä koskevia tietoja (69 kohdan a-g alakohta). Viimeksi mainittu velvoite ei koske pienille maatalousyrityksille suunnattuja tukijärjestelmiä.

85) Jos 78–82 kohdan määräyksiä sovelletaan, kertomukseen on sisällyttävä myös seuraavat seikat:

a) tiedot tuotannon määrästä (tai arvosta), jolle rakenneuudistustuki on myönnetty, ja kyseisen kohdan perusteella toteutetusta kapasiteetin supistamisesta, tai

b) tiedot, jotka osoittavat, että 79, 80 ja 81 kohdassa mainitut kapasiteetin supistamista koskevan poikkeuksen myöntämiselle asetetut edellytykset täyttyvät.

5.7. TUKIALUEIDEN MÄÄRITTELY

86) Näissä suuntaviivoissa tukialueet (katso 53 ja 54 kohta) käsittävät maatalousalan yritysten osalta myös Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁽³⁵⁾ tarkoitettut epäsuotuisat alueet.

6. PERUSTAMISSOPIMUKSEN 88 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT AIHEELLISTET TOIMENPITEET

87) Komissio ehdottaa perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioille aiheellisia toimenpiteitä voimassa olevien tukijärjestelmien osalta. Komissio aikoo jatkossa asettaa tukijärjestelmien hyväksymisen edellytykseksi seuraavien määrysten noudattamisen.

6.1. ERILLISET ILMOITUKSET KAIKISTA TUISTA, JOITA MYÖNNETÄÄN AINEELLISIIN INVESTOINTEIHIN RAKENNEUUDISTUKSEN AIKANA

88) Jos suurelle yritykselle, joka saa näiden suuntaviivojen perusteella tutkittua rakenneuudistustukea, myönnetään rakenneuudistuksen aikana muita investointitukia ja vaikka tuki myönnettäisiin jo hyväksytystä järjestelmästä, tämä voi vaikuttaa komission määrittämien vastasuoritteiden tasoon.

89) Yrityksen rakenneuudistuksen aikana kaikista tuista, jotka on tarkoitettu aineellisten investointien edistämiseen (riippumatta siitä, onko kyse aluekehityksen, ympäristönsuojelun tai muiden tavoitteiden edistämiseen tarkoitettua tuesta) ja jotka on myönnetty 30 päivän kesäkuuta 2000 jälkeen, on ilmoitettava erikseen, jolleivät ne kuulu voimassa olevan säännön vähämerkityksellisestä tuesta⁽³⁶⁾ soveltamisalaan.

6.2. TUENSAAJAYRITYKSELLE MYÖNNETTÄVISTÄ KAIKISTA MUISTA TUISTA ON ILMOITETTAVA KOMISSIOILLE

90) Jos suuri yritys saa näiden suuntaviivojen perusteella tutkittua rakenneuudistustukea, tätä tukea koskevan komission päätöksen noudattamisen valvonta edellyttää suurta avoimuutta niiden tukien osalta, joita yritykselle voidaan myöhemmin myöntää, vaikka kyse olisi jo hyväksytystä tukijärjestelmästä myönnettävästä tuesta ja vaikka nämä tuet eivät kuuluisi 88 ja 89 kohdassa tarkoitettujen erillisten ilmoitusvelvollisuuden soveltamisalaan.

91) Tällaiselle yritykselle myönnettyä rakenneuudistustukea koskevassa ilmoituksessa on 30 päivästä kesäkuuta 2000 alkaen mainittava tukimuodosta riippumatta kaikki muut tuet, joita tuensaajayritykselle aiotaan myöntää rakenneuudistuksen aikana, jollei tuki kuulu voimassa olevan säännön vähämerkityksellisestä tuesta soveltamisalaan.

92) Lisäksi näiden suuntaviivojen 45, 46 ja 47 kohdan mukaisesti toimitetuissa kertomuksissa on mainittava tuensaajalle kyseisenä ajanjaksona myönnettyt muut tuet sekä tuet, jotka sille aiotaan myöntää rakenneuudistuksen aikana, jollei tuki kuulu voimassa olevan säännön vähämerkityksellisestä tuesta soveltamisalaan.

93) Komissio pidättää itselleen oikeuden aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn kaikista tuista, jos näiden suuntaviivojen vaatimuksia saatetaan kiertää myöntämällä tukia hyväksytyjen järjestelmien puitteissa.

⁽³⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁶⁾ EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

6.3. NYKYISTEN PELASTAMIS- TAI RAKENNEUUDISTUSTUKIJÄRJESTELMIEN MUKAUTTAMINEN NÄIDEN SUUNTA-VIIVOJEN MUKAISIKSI

- 94) Jäsenvaltioiden on mukautettava nykyisiä pelastamis- ja rakenneuudistustukijärjestelmiään, jotka ovat voimassa 30 päivän kesäkuuta 2000 jälkeen, siten että ne noudattavat sen jälkeen näitä suuntaviivoja ja varsinkin 4 luvun määräyksiä.
- 95) Jotta komissio voisi valvoa tätä mukauttamista, jäsenvaltioiden on toimitettava sille ennen 31 päivää joulukuuta 1999 luettelo kaikista tällaisista tukijärjestelmistä. Tämän jälkeen ja ennen 30 päivää kesäkuuta 2000 jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle riittävät tiedot sen varmistamiseksi, että järjestelmät on mukautettu näiden suuntaviivojen mukaisiksi.

7. SUUNTA-VIIVOJEN LOPPUMÄÄRÄYKSET, VOIMAANTULO, VOIMASSAOLOAIKA JA TARKISTAMINEN

7.1. ALUETUKIA KOSKEVIEN SUUNTA-VIIVOJEN MUUTTAMINEN

- 96) Muutetaan alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 4.4 kohtaa ⁽³⁷⁾ poistamalla kohdan loppuosan alkaen sanoista ”lukuun ottamatta tapauksia”. Tässä suljettiin alkuinvestoinnin määritelmän ja näin ollen aluetuen oikeutuksen ulkopuolelle vaikeuksissa olevan yrityksen haltuunottaminen. Tämä soveltamisalan rajaus ei siis enää ole voimassa. On kuitenkin tarkennettava, että otettaessa haltuun vaikeuksissa oleva yritys on erityisesti osoitettava, että liiketoimi tapahtuu markkinaehdoin, kuten 4.5 kohdassa edellytetään.

7.2. VOIMAANTULO JA VOIMASSAOLOAIKA

- 97) Jollei seuraavista määräyksistä muuta johdu, nämä suuntaviivat tulevat voimaan, kun ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Suuntaviivat ovat voimassa viisi vuotta, jollei tehdä uutta päätöstä.

7.3. TUET PK-YRITYKSILLE

- 98) Pk-yritysten pelastamis- ja rakenneuudistustuet (yksittäiset tuet ja tukijärjestelmät), joista ilmoitetaan ennen 30 päivää huhtikuuta 2000, arvioidaan ennen näiden suuntaviivojen antamista voimassa olevien suuntaviivojen mukaisesti. Mainittujen suuntaviivojen voimassaoloajan pidentäminen ilmoitettiin jäsenvaltioille ja julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 10 päivänä maaliskuuta 1999 (katso alaviite 2); sen vuoksi jatketaan tällaisten tukien voimassaoloaikaa.
- 99) Kaikkiin tukijärjestelmiin, joiden voimassaolo jatkuu 30 päivän kesäkuuta 2000 jälkeen, on sovellettava 94 ja 95 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä.

7.4. TUET SUURILLE YRITYKSILLE

- 100) Jollei myöhemmin esitetyistä määräyksistä muuta johdu, komissio tutkii kaikkien suurille yrityksille tarkoitettujen pelastamis- ja rakenneuudistustukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille näiden suuntaviivojen perusteella sen jälkeen, kun ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komission ennen tätä julkaisupäivää kirjaamat ilmoitukset tutkitaan kuitenkin ilmoitushetkellä voimassa olleiden perusteiden nojalla.

7.5. ILMOITTAMATTA JÄTETYT TUET

- 101) Komissio tutkii kaikkien sellaisten pelastamis- ja rakenneuudistustukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille, jotka on myönnetty ilman komission lupaa ja näin ollen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti,
- a) näiden suuntaviivojen perusteella, jos tuki tai osa siitä on myönnetty sen jälkeen, kun suuntaviivat on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*;
- b) tuen myöntämishetkellä voimassa olevien suuntaviivojen perusteella kaikissa muissa tapauksissa.

⁽³⁷⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

LIITE I

KAAVA TAPAUSKOHTAISEN RAKENNEUUDISTUSTUEN ILMOITTAMISTA VARTEN

I. Yritystä koskevat tiedot

- yrityksen nimi,
- yrityksen oikeudellinen asema,
- toimiala ja sitä vastaava NACE-koodi,
- tärkeimpien osakkeenomistajien nimet ja omistusosuudet,
- luettelo kaikista osakkeenomistajien välisistä sopimuksista (yrityksessä määräysvaltaisimpien osakkeenomistajien ryhmän muodostaminen, lunastuslauseke jne.),
- jos yritys kuuluu johonkin yhtymään, koko yhtymän täydellinen ajan tasalla oleva organisaatiokaavio sekä pääoma- ja äänimääräsuhteet,
- jos yritys on perustettu hankkimalla yrityksen omaisuuseriä selvitystilamenettelyn tai velkasaneerauksen jälkeen, edellä mainitut tiedot kaikista asianomaisista yrityksistä,
- kaikki tärkeimmät tuotantopaikkakunnat koko maailmassa sekä niissä työskentelevän henkilöstön lukumäärä,
- jos yritysluokitellaan pk-yritykseksi, jäsenvaltion on osoitettava, että kyseinen yritys täyttää yhteisön pk-yritysten määritelmän edellytykset; jos näin on, jäsenvaltion on selitettävä, miksei kyseiseen pk-yritykseen voida soveltaa pk-yrityksille tarkoitettua rakenneuudistustukijärjestelmää (järjestelmää ei ole olemassa tai yritys ei täytä valintaperusteita),
- jos mahdollista, jäljennös kolmesta viimeisestä tuloslaskelmasta tai ainakin viimeisimmästä tuloslaskelmasta,
- tarvittaessa jäljennös väliaikaisen selvitysmiehen nimittämistä tai tutkimusmenettelyn aloittamista koskevasta tuomioistuimen päätöksestä.

II. Markkinatutkimukset

Jäsenvaltion on toimitettava jäljennös markkinatutkimuksesta, joka koskee kaikkia niitä markkinoita, joilla vaikeuksissa oleva yritys toimii ja jossa mainitaan kyseisen tutkimuksen toteuttaja. Markkinatutkimukseen on sisällyttävä muun muassa seuraavat tiedot:

- tarkka määritelmä tutkimuksen kohteena olevista markkinoista,
- yrityksen tärkeimpien kilpailijoiden nimet ja niiden markkinaosuudet tapauksesta riippuen maailman, yhteisön tai kotimaan markkinoilla,
- vaikeuksissa olevan yrityksen markkinaosuuksien kehittyminen viime vuosina,
- arvio yhteisön kokonaistuotantokapasiteetista suhteessa kysyntään ja päätelmä ylikapasiteetin mahdollisesta esiintymisestä markkinoilla,
- kysynnän, markkinoiden kokonaiskapasiteetin ja markkinahintojen kehitysnäkymät yhteisössä viiden seuraavan vuoden aikana.

III. Kuvaus tuesta

- Osoitus siitä, että vaikeudet kohdistuvat vain tähän yritykseen eikä niiden aiheuttajana ole sattumanvarainen kustannustenjakko yhtymän sisällä,
- maininta siitä, onko yritys jo saanut pelastamistukea ja, jos näin on, kyseisen tuen myöntämispäivä ja jäsenvaltion sitoumus toimittaa rakenneuudistus- tai selvitystilasuunnitelma,
- maininta siitä, onko yritys tai sen tytäryritys, jonka pääomasta tai äänimäärästä sen hallussa on vähintään 25 prosenttia, jo aiemmin saanut rakenneuudistustukea tai sellaisena pidettyä tukea; jos näin on, luettelo komission aiemmista päätöksistä,

- tukimuoto ja tukeen liittyvän taloudellisen hyödyn kokonaismäärä,
- jäsenvaltion ehdottamat vastasuoritteet kilpailun vääristymien lieventämiseksi yhteisössä,
- kaikki tuet, joita yritys todennäköisesti saa ennen rakenneuudistusjakson päättymistä, jollei kyseinen tuki kuulu voimassa olevan säännön vähämerkityksellisestä tuesta soveltamisalaa.

IV. Rakenneuudistussuunnitelma

Jäsenvaltion on toimitettava 29–47 kohdan määräysten mukaisesti rakenneuudistussuunnitelma, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:

- markkinatutkimukseen perustuvat markkinoiden kehitysoletukset,
- analyysi tekijöistä, joiden takia yritys on joutunut vaikeuksiin,
- yritykselle seuraaviksi vuosiksi ehdotettu toimintastrategia,
- suunnitellut rakenneuudistustoimenpiteet ja niistä aiheutuvat kustannukset,
- tuensaajayrityksen sulkemisesta ja rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanosta aiheutuvien taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten vertailu alueellisella ja/tai kansallisella tasolla,
- toimenpiteiden toteuttamisaikataulu ja määräaika koko rakenneuudistussuunnitelman loppuunsaattamiselle,
- yksityiskohtainen kuvaus rakenneuudistuksen rahoitusjärjestelyistä:
 - jäljellä olevan oman pääoman käyttö,
 - omaisuuden tai tytäryhtiöiden myynti rakenneuudistuksen rahoittamiseksi,
 - yksityisten osakkeenomistajien ja tärkeimpien lainanantajapankkien rahoitussitoumukset,
 - julkisen avun määrä ja tämän määrän välttämättömyyden osoittaminen,
 - mahdollinen takaisinmaksettavien lainojen myöntäminen tai sellaisen ehdon käyttö, jonka mukaan tuki maksetaan takaisin yrityksen toiminnan muuttuessa jälleen kannattavaksi,
- arvioidut tuloslaskelmat seuraavien viiden vuoden ajalta, arvioitu oman pääoman tuotto prosentti ja erilaisiin strategioihin perustuva herkkyyshanalyysi,
- selonteko suunniteltua rakenneuudistusta koskevista neuvotteluista yrityksen työntekijöitä edustavien ammattijärjestöjen kanssa,
- rakenneuudistussuunnitelman laatijan nimi tai laatijoiden nimet ja päiväys, jona se on annettu.

V. Jäsenvaltion sitoumus

Jäsenvaltion on sitouduttava toimittamaan hyväksytyjä rakenneuudistustukia koskevissa kertomuksissa rakenneuudistuksen päättymiseen asti kaikki tarpeelliset tiedot kaikenlaisista tukista, jotka on myönnetty rakenneuudistustukea saaneelle yritykselle riippumatta siitä, onko ne myönnetty tukijärjestelmän puitteissa vai ei.

LIITE II

KAAVA PELASTAMISTUKIEN ILMOITTAMISTA VARTEN

Yritystä koskevat välttämättömät tiedot:

Yrityksen nimi:

Yrityksen oikeudellinen asema:

Yrityksen toimiala:

Työntekijöiden lukumäärä (tarvittaessa koko yhtymän):

Toiminta- ja rahoituskustannukset kahdentoista viime kuukauden ajalta:

Suunnitellun lainan enimmäismäärä:

Lainantajan nimi:

Ehdottomasti toimitettavat asiakirjat:

- viimeisin tuloslaskelma ja tase tai tuomioistuimen päätös käynnistää kansallisen yhtiöoikeuden mukainen tutkimus yrityksestä,
 - jäsenvaltion sitoumus toimittaa komissiolle kuuden kuukauden kuluessa pelastamistuen hyväksymisestä rakenneuudistussuunnitelma tai selvitystilasuunnitelma tai todiste siitä, että laina ja tuki on maksettu kokonaan takaisin,
 - seuraavaa kuutta kuukautta koskeva rahoitussuunnitelma, joka kattaa lyhytaikaiset luotot,
 - jäljennös vaikeuksissa olevalle yritykselle tehdystä pelastamistukeen liittyvästä lainatarjouksesta, jossa on mainittava lainahedot ja säännöt takaisinmaksulle,
 - jäljennös lainan takaussuunnitelmasta, jos takaus on tarkoitettu myöntää.
-

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(1999/C 288/03)

Päätöksen tekopäivä: 3.9.1999

Jäsenvaltio: Italia

Tuen numero: N 119/99

Nimike: Maitoalan toimenpiteet

Tarkoitus: Maatilojen sopeuttamisen helpottaminen maidon ja maitotuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskeviin yhteisön vaatimuksiin

Oikeusperusta: Articolo 1, paragrafo 2, della legge n. 423 del 2 dicembre 1998 «Interventi strutturali e urgenti nel settore agricolo, agrumicolo e zootecnico»

Talousarvio: 60 miljardia Italian liiraa (30,99 miljoonaa euroa)

Tuen intensiteetti tai määrä:

- investoinnit maatiloihin: 35 prosenttia (75 prosenttia epäsuotuisilla maatalousalueilla)
- laadunvalvonnan tuki: 70 prosenttia
- investoinnit maitotuotteiden jalostukseen: 55 prosenttia (75 prosenttia tavoite 1 -alueilla)

Kesto: Määrittelemätön

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 3.9.1999

Jäsenvaltio: Italia

Tuen numero: N 128/99

Nimike: Maatalous- ja kalastusalalla neuvoteltuihin ohjelmiin sisältyvien välineiden laajentaminen

Tarkoitus: Maatalous- ja kalastusalan sisällyttäminen paikallisiin työllistämistoimenpiteisiin

Oikeusperusta:

- Articolo 10, comma 1, del decreto legislativo 30 aprile 1998 n. 173
- Deliberazione CIPE 11 novembre 1998, n. 127
- Progetto di decreto del ministero del Tesoro, del bilancio e della programmazione economica recante le modalità di attuazione degli strumenti della programmazione negoziata, in attuazione al punto 2 A) della Deliberazione CIPE 11 novembre 1998, n. 127

Talousarvio: Määrittämätön

Tuen intensiteetti tai määrä: Vaihtelee toimenpiteen mukaan

Kesto: Määrittämätön

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 3.9.1999

Jäsenvaltio: Italia (Piemonte)

Tuen numero: N 376/99

Nimike: Luonnonmukaisen maatalouden kehittämistä koskevat vaatimukset

Tarkoitus: Luonnonmukaisen maatalouden kehittäminen

Oikeusperusta: Disegno di legge regionale n. 297 «Norme per lo sviluppo dell'agricoltura biologica»

Talousarvio: Määrittelemätön

Tuen intensiteetti tai määrä: 80 prosenttia luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien maataloustuottajaorganisaatioiden hallintomenoista

Kesto: Määrittelemätön

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 3.9.1999

Jäsenvaltio: Portugali

Tuen numero: N 424/99

Nimike: Tuki perunoiden varastoinniksi ja luotto ruokaperunoiden hankkimiseksi

Tarkoitus: Vakauttaa perunamarkkinoita Portugalissa

Oikeusperusta:

- Projecto de Despacho conjunto do Ministro das Finanças e do Ministro da Agricultura
- Projecto de Decreto-lei que cria uma linha de crédito para financiamento da aquisição de batata de consumo

Talousarvio:

- Yksityinen varastointi: 80 miljoonaa Portugalin escudoa (0,399 miljoonaa euroa)
- Luotto: 4 miljardia Portugalin escudoa (19,95 miljoonaa euroa)

Tuen intensiteetti tai määrä:

- Yksityinen varastointi: 8 Portugalin escudo/kg (39,9 euroa/tonni)
- Luotto: 30 Portugalin escudo/kg (149,64 euroa/tonni)

Kesto: 4 kuukautta hyväksymisestä

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(1999/C 288/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätöksen tekopäivä: 6.7.1999**Jäsenvaltio:** Espanja (Katalonia)**Tuen numero:** N 154/99**Nimike:** Tukiohjelman N 862/95 pidennys – teollisuusjätteiden käsittelyn tukitoimet**Tarkoitus:** Ympäristön parantamisen tähtäävien investointien kannustaminen – ympäristötilinpäätökset**Oikeusperusta:** Decisión de la Generalitat de Cataluña**Talousarvio:** 400 milj. Espanjan pesetaa (2,4 milj. euroa) vuodessa**Tuen intensiteetti tai määrä:**

- 15 % brutto pakollisten standardien täyttämiseen
- 30 % brutto pakollisten standardien ylittämiseen
- 40 % koulutus- ja neuvontatukiin (80 % ympäristötilinpäätöksen tekoon, jos kustannukset ovat alle 3 005 euroa)
- Pk-lisä 10 %

Kesto: 2000–2004**Muita tietoja:** Vuosikertomus, jälleenerahoituksesta ja muutoksista ilmoitettava

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Päätöksen tekopäivä:** 20.7.1999**Jäsenvaltio:** Alankomaat**Tuen numero:** N 600/98**Nimike:** Kestävän energian tutkimus- ja kehitysohjelma**Tarkoitus:** Kestävän energian alan teollisen tutkimuksen edistäminen ja tietoinfrastruktuurin ja teollisuuden välisen yhteistyön kannustaminen**Oikeusperusta:** Kaderwet EZ-subsidies**Talousarvio:** 15 milj. Alankomaiden guldenia (noin 6,7 milj. euroa)**Kesto:** 1999–2002

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Päätöksen tekopäivä:** 20.7.1999**Jäsenvaltio:** Belgia**Tuen numero:** N 644/98**Nimike:** "Vlamivorm"**Tarkoitus:** Koulutuksen edistäminen**Oikeusperusta:** Het decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen in vorming**Talousarvio:** 74 milj. euroa**Tuen intensiteetti tai määrä:** Pienille yrityksille myönnettävä tuki on rajattu 620 euroon työntekijää kohden. Muissa tapauksissa se on 248 euroa työntekijää kohden. Vuonna 1998 luotujen lisätyöpaikkojen osalta tukia voidaan korottaa 124 eurolla tai 248 eurolla, jos kyseessä on työllistetty pitkäaikaistyötön ja heikosti koulutettu henkilö**Kesto:** 1999**Muita tietoja:** Kertomus

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Päätöksen tekopäivä:** 22.7.1999**Jäsenvaltio:** Espanja (Aragon)**Tuen numero:** N 340/99**Nimike:** Työpaikkojen perustamistuki työajan uudelleenjärjestämiseen – Aragon**Tarkoitus:** Työpaikkojen perustaminen Aragoniin työaikaa uudelleen järjestämällä**Oikeusperusta:** Decreto del Gobierno de Aragón sobre medidas incentivadoras a la creación de empleo como consecuencia de la reordenación del tiempo de trabajo**Talousarvio:** 20 milj. Espanjan pesetaa (120 202,42 euroa) 1999**Tuen intensiteetti tai määrä:** 500 000 pesetaa (3 005 euroa) kokoaikaiseen ja toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen otettua työtöntä henkilöä kohden; 200 000 pesetaa (1 202 euroa), jos työhön otetaan yli 40-vuotias, nainen, vammainen, pitkäaikaistyötön tai ammattitaidoton nuori

Kesto: Määrittelemätön

Muita tietoja: Vuosikertomus

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 1.9.1999

Jäsenvaltio: Itävalta (Kärnten)

Tuen numero: N 249/99

Nimike: Kärntenin talouskehitysrahasto

Tarkoitus: Alueen talouskehityksen tukeminen

Oikeusperusta: Kärntner Wirtschaftsförderungsgesetz

Talousarvio: Noin 23 milj. euroa vuodessa

Tuen intensiteetti tai määrä: Investointituki 15 %/7,5 % pk-yrityksille ja aluetukikartan mukaan

Kesto: 1.1.2000–31.12.2006

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 1.9.1999

Jäsenvaltio: Espanja

Tuen numero: N 393/99

Nimike: Työstökoneiden teknologiasuunnitelma

Tarkoitus: Tutkimus- ja kehitystuki

Oikeusperusta: Orden Ministerial

Talousarvio: 13 060 milj. Espanjan pesetaa (78,492 milj. euroa)

Tuen intensiteetti tai määrä:

— 75 % teollista tutkimusta edeltäviin teknisiin toteutettavuus-tutkimuksiin

— 50 % kilpailua edeltäviä toimintoja edeltäviin teknisiin toteutettavuustutkimuksiin

— 50 % teollisen tutkimuksen hankkeisiin ja 25 % kilpailua edeltäviin kehitystoimintoihin.

— Pk-yrityksille 10 %:n korotus, perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla tukialueilla 10 %:n korotus ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla tukialueilla 5 %:n korotus

Kesto: 1999–2003

Muita tietoja: Vuosikertomus

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(1999/C 288/05)

Päätöksen tekopäivä:	7.9.1999
Jäsenvaltio:	Belgia
Tuen numero:	N 499/99
Nimike:	Dioksiinikriisin vaikutuksista kärsineitä tuottajia koskevat toimenpiteet
Tarkoitus:	Tuen maksaminen eläintuotantoalalle dioksiinikriisin vaikutusten vuoksi
Oikeusperusta:	Belgian valtion ja Belgian pankkiyhdistyksen (Association Belge de Banques) välinen pöytäkirja
Talousarvio:	25 miljardia Belgian frangia (noin 619 miljoonaa euroa)
Tuen intensiteetti tai määrä:	Tuen enimmäismäärä: 10,2 prosenttia lainojen määrästä
Kesto:	8 vuotta
Muita tietoja:	— Toimenpiteen täytäntöönpanoa koskevien kansallisten säännösten toimittaminen — Toimenpiteen toteuttamista koskevan vuosikertomuksen toimittaminen

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (ent. 92 ja 93 artiklan) mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(1999/C 288/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätöksen tekopäivä: 17.3.1999**Jäsenvaltio:** Italia (Lombardia)**Tuen numero:** N 648/98**Nimike:** Pelastamistuki valtiontakauksena ”poikkeushallinnossa olevan yrityksen” Enterprise SpA:n pankkilainoille**Tarkoitus:** Antaa yritykselle mahdollisuus saattaa urakkansa päätökseen ja jatkaa niitä sekä periä saamisensa Libyan viranomaisilta (rakennusala)**Oikeusperusta:** Legge 3.4.1979 n. 95**Tuen intensiteetti tai määrä:** 32,250 mrd. Italian liiraa (16,7 milj. euroa)**Kesto:** 6 kuukautta

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Päätöksen tekopäivä:** 26.5.1999**Jäsenvaltio:** Italia**Tuen numero:** N 180/99**Nimike:** Laivanrakennuksen tukiohjelma 1999–2003**Tarkoitus:** Laivanrakennus**Oikeusperusta:** Disegno di legge recante misure di sostegno all'industria cantieristica navale e armatoriale e alla ricerca applicata nel settore navale**Talousarvio:** 1999: 44 000 milj. Italian liiraa (22 724 103 euroa)**Tuen intensiteetti tai määrä:** Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98 mukaisesti**Kesto:** 1999–2003

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Päätöksen tekopäivä:** 21.4.1999**Jäsenvaltio:** Espanja (Navarra)**Tuen numero:** N 94/99**Nimike:** Tuki Rockwool Peninsular SA – yritykselle, Espanja**Tarkoitus:** Tuki investointeihin ja työpaikkojen luomiseen (mineraalivilla)**Oikeusperusta:** Decreto Foral n° 1/1982 de 16 de septiembre de 1982**Tuen intensiteetti tai määrä:** Nettoavustusekvivalentti 13,2 prosenttia**Kesto:** 2 vuotta**Muita tietoja:** Vuosikertomus kahden vuoden ajan

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Päätöksen tekopäivä:** 25.8.1999**Jäsenvaltio:** Ranska**Tuen numero:** N 276/99**Nimike:** Eurimus – Eureka 1884 -ohjelma**Tarkoitus:** Mikrosysteemien tutkimuksen ja kehityksen eurooppalaisten yhteistyöhankkeiden tukeminen**Oikeusperusta:** Régime filière électronique**Talousarvio:** 54 milj. euroa**Tuen intensiteetti tai määrä:** Enintään 50 prosenttia**Kesto:** Syyskuuhun 2003 saakka

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 25.8.1999

Jäsenvaltio: Saksa (Baijeri)

Tuen numero: N 343/99

Nimike: Baijerin pk-lainaohjelma

Tarkoitus: Pk-yritysten investointien vahvistaminen

Oikeusperusta: Richtlinie zur Durchführung des Bayerischen Kreditprogramms für die Förderung des Mittelstandes in Verbindung mit allgemeinen haushaltrechtlichen Bestimmungen

Talousarvio: Vuosien 1999 ja 2000 suunnitelma: vuosittain 80 milj. Saksan markkaa (40 milj. euroa) (+ 9 milj. Saksan markkaa Euroopan aluekehitysrahastolta)

Tuen intensiteetti tai määrä: Enintään 15 prosenttia pienyrityksille, 7,5 prosenttia keskisuurille yrityksille

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 25.8.1999

Jäsenvaltio: Itävalta

Tuen numero: N 367/99

Nimike: ERP-matkailuohjelma

Tarkoitus: Matkailualan investointien edistäminen

Oikeusperusta: Richtlinien für das ERP-Tourismus-Programm; ERP-Fonds-Gesetz

Talousarvio: Avustusekvivalentti 60 milj. Itävallan šillinkiä (4,36 milj. euroa) vuodessa

Tuen intensiteetti tai määrä: Enintään 15 prosenttia brutto pienyrityksille ja 7,5 prosenttia keskisuurille yrityksille ja tukialueilla; ei ylitä Itävallassa sallittuja tuen enimmäismääriä

Kesto: Rajoittamaton

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 1.9.1999

Jäsenvaltio: Tanska

Tuen numero: N 331/99

Nimike: Korvausten maksaminen yrityksille vesiviljelyalalla esiintyvien tautien torjunnan aiheuttamista tappioista

Tarkoitus: Kotieläinten terveyden varmistaminen sekä kotieläintautien ehkäisy-, valvonta- ja tarkastus- ja torjuntatoimenpiteistä vastaavien henkilöiden terveyden suojeleminen kotieläintaudeilta ja eläimissä, rehuissa ja eläimistä peräisin olevissa tuotteissa olevilta zoonoosien tartunnanaiheuttajilta

Oikeusperusta: Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

Tuen intensiteetti tai määrä: Kalastus- ja vesiviljelyalan valtiotukien arvioinnin suuntaviivojen (EYVL C 100, 27.3.1997) ja asetuksen (EY) N:o 2468/98 mukainen

Kesto: Määrittelemätön

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 7.9.1999

Jäsenvaltio: Espanja (Katalonia)

Tuen numero: N 263/B/99

Nimike: Tuet ISO 9000 -sertifiointin hankkimiseksi

Tarkoitus: Helpottaa kalastusalan pk-yritysten sertifiointia ISO 9000 -standardien mukaisiksi

Oikeusperusta: Resolución de 6 de marzo de 1998 por la que se aprueban las bases para la concesión de ayudas para la obtención de la certificación ISO 9000

Talousarvio: 100 miljoonaa Espanjan pesetaa (600 000 euroa) vuodessa

Tuen intensiteetti tai määrä: 30 prosenttia menoista

Kesto: Määrittelemätön

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 40/99 (ex NN 178/97) – Belgia – Verlipack (Vallonia)

(1999/C 288/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 1. heinäkuuta 1999 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Belgialle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea kokonaisuudessaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
 Kilpailun pääosasto (PO IV)
 Valtiontuet
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel
 Faksi (32-2) 296 98 16

Huomautukset toimitetaan Belgialle. Huomautuksia esittävän asianomaisen on pyydyttävä kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

Komissio päätti 16. syyskuuta 1998 olla vastustamatta ⁽¹⁾ Vallonian alueen myöntämää 8 676 273,37 euron (350 miljoonan Belgian frangin) pääomatukea Verlipackille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen nojalla.

Päätös perustui Belgian toimittamiin tietoihin, joiden mukaan Vallonian alue toimi pääomatukea myöntäessään valtion pääomatukea koskevien suuntaviivojen mukaisesti ⁽²⁾ eli kuten tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva sijoittaja. Saksalainen Heye-Glas -yhtymä hankki samanaikaisesti 12 766 516,53 eurolla (515 miljoonalla Belgian frangilla) enemmistöosakkuuden Verlipackista, mikä osoitti, että yrityksen uskottiin olevan ajan mittaan kannattava ja elinkelpoinen.

Lehtiartikkelit (erityisesti Financière Economische Tijdschrift 20. lokakuuta 1998) ja kantelut saivat kuitenkin komission kiinnittämään huomionsa lisätukiin eli SRIW:n ⁽³⁾ Heye-Glasille myöntämään kahteen 6 197 338,12 euron (250 miljoonan Belgian frangin) lainaan, joilla oli tarkoitus rahoittaa sen osuus Verlipackin pääomasta.

Vastauksena komission 14. joulukuuta 1998, 13. tammikuuta ja 12. helmikuuta 1999 päivätyihin kyselyihin Belgia vahvisti näiden kahden lainan myöntämisen 25. helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

14. joulukuuta 1998 ja 23. maaliskuuta 1999 päivätyillä kirjeillään komissio antoi Belgialle mahdollisuuden toimittaa huo-

mautuksensa siltä varalta, että 16. syyskuuta 1998 tehty komission päätös perustui tutkimuksen kuluessa toimitettuihin väärin tietoihin.

Verlipack-yhtymän muodostavat yritykset jättivät konkurssihaakemuksen ja ne asetettiin konkurssiin tammikuussa 1999, mikä kyseenalaistaa yritystä koskevat erittäin myönteiset ennusteet, jotka esitettiin saksalaisen lasialan yrityksen Heye-Glasin kanssa tehdyn teknistä, rahoituksellista ja yritysjohtoa koskevan yhteistyösopimuksen allekirjoituksen yhteydessä.

Komission päätöksen kannalta ratkaisevan tärkeiden tietojen puuttumisen vuoksi komissio ilmaisee epäilyksensä sille toimitettujen tietojen perusteellisuudesta ja luotettavuudesta, mikä voi johtaa päätöksen kumoamiseen.

Komissio epäilee erityisesti, noudattiko Vallonian alue tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimivan sijoittajan periaatetta.

Verlipack-yhtymän pääomarakenteen vahvistamista varten Heye-Glas sai käyttöönsä julkisia varoja, jotka kattoivat lähes kokonaan sen sijoituksen Verlipackin pääomaan. Toisin kuin Vallonian alue yksityinen sijoittaja ei kuitenkaan olisi hankkinut 25,35 prosentin osakkuutta eikä toisaalta lainannut 12 394 676,24 euroa (500 miljoonaa Belgian frangia) Heye-Glasille rahoittaakseen sen enemmistöosuuden Verlipackissa.

Koska tukea ei saatu ollenkaan yksityisistä varoista, Vallonian alueen viranomaisten myöntämää pääomaa ei voi verrata yksityisen osakkeenomistajan sijoittamaan pääomaan.

⁽¹⁾ EYVL C 29, 4.2.1999, s. 13.

⁽²⁾ EU:n tiedote 9-1984.

⁽³⁾ Vallonian alueellinen investointiyhtiö (Société Régionale d'Investissement de Wallonie).

Joukkovelkakirjalainaa ja lainaa koskevien kahden sopimuksen mukaisesti saadut varat käytettiin Valloniassa sijaitsevien Verlipack-yhtiöiden jälleärahoittamiseen. Komissio toteaa, että Heye-Glas ei halunnut sijoittaa yhtiöön omia varojaan. Komissio toteaa myös, että yksikään sijoittaja ei olisi lainannut riskipääomaa yritykselle, jonka elinkelpoisuus ei ilmeisestikään vakuuttanut Heye-Glasia. Komissio päättää, että myöntäessään mainitut kaksi lainaa ja uutta pääomaa Verlipackille Vallonian viranomaiset eivät toimineet kuten tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja, jonka mielestä Verlipackiin kannatti sijoittaa omia varoja kyseisessä tilanteessa.

Tämän vuoksi kyseiset kaksi lainaa muodostavat tuen, jota on pidettävä sääntöjenvastaisena.

Komissio on tutkinut tuen soveltuvuuden EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen nojalla. Samalla komissio on tarkistanut poikkeuksen soveltamisedellytykset puitteiden ja suuntaviivojen perusteella, joissa se on avoimella tavalla julkistanut tulkintansa kyseisestä poikkeuksesta.

Tutkimuksensa perusteella komissio katsoo, että Verlipackille myönnettyjä tukia ei voida hyväksyä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen nojalla (4). Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella tukia ei myöskään voida pitää tukena tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen. Onttojen lasiesineiden markkinoille, joilla Verlipack toimii, on tunnusomaista yhteisön sisäinen kauppa ja kilpailu. Verlipackin johdon mukaan yritys haki konkurssia hintojen laskun vuoksi, joka puolestaan johtui lasin tuotannon ylikapasiteetista Keski-Euroopan markkinoilla. Lopuksi komissio toteaa, että Vallonian viranomaisten myöntämät tuet voivat muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

Komissiolla ei ole tässä vaiheessa tarpeeksi tietoja katsoakseen, että edellytykset EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltamiseksi näihin tukiihin täyttyvät. Tämän vuoksi komissio on päättänyt aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (5) 9 artiklan mukaisesti.

Mainitun asetuksen 14 artiklan mukaan kaikki sääntöjenvastaisesti myönnetty tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

(4) EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

(5) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Kirje

„1. INLEIDING

Op 16 september 1998 besloot de Commissie geen bezwaar te maken tegen de maatregelen van het Waals Gewest ten gunste van Verlipack (6), na deze maatregelen aan de artikelen 87 en volgende van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst te hebben getoetst.

De inbreng door de overheid van 200 miljoen BEF kapitaal in de Holding Verlipack II (7) met 150 miljoen BEF verhoogd door omzetting van een door de Waalse autoriteiten toegekende participatielening (8) werd als verenigbaar met de richtsnoeren inzake kapitaal inbreng door de overheid in ondernemingen (9) beschouwd. Volgens de Belgische autoriteiten vond de inbreng van overheidskapitaal plaats in samenhang met de inbreng van 500 miljoen BEF privékapitaal door de groep Heye-Glas bij de verhoging van het kapitaal van de Holding Verlipack (10) op 11 april 1997. De deelneming van de overheid in het kapitaal was dus een minderheidsdeelneming ten opzichte van de deelneming van de particuliere investeerder.

De Commissie hield ook rekening met het feit dat de maatregelen van het Waals Gewest werden genomen op grond van gunstige vooruitzichten op termijn die, zoals door de deelneming van de particuliere investeerder werd bewezen, lieten verwachten dat Verlipack levensvatbaar zou zijn. Tenslotte achtte de Commissie de overheidsmaatregelen in overeenstemming met het gedrag van een particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden.

Volgens persberichten die vanaf eind oktober 1998 verschenen, zou Verlipack echter in 1998 een structureel verlies van 715 miljoen BEF lijden. Bovendien werd gesteld dat het bij het bedrag van 500 miljoen BEF dat door de groep Heye in de Holding Verlipack I werd ingebracht, in werkelijkheid om middelen ging die in de vorm van twee obligatieleningen van elk 250 miljoen BEF van het Waals Gewest, meer bepaald van de SRIW (11) afkomstig waren.

De Commissie ontving ook verschillende klachten waarin haar aandacht op diezelfde informatie werd gevestigd en waarin haar werd gevraagd de zaak in het licht van de nieuwe elementen opnieuw te onderzoeken.

Op 14 december 1998 verzocht de Commissie de Belgische autoriteiten om opheldering. Bij brief van 23 december 1998 verzocht de Belgische regering haar een antwoordtermijn toe te kennen; dit verzoek werd op 6 januari 1999 ingewilligd.

(6) PB C 29 van 4.2.1999, blz. 13.

(7) Opgericht op 11.4.1997.

(8) Toegekend op 7.4.1997.

(9) EG-Bulletin 9-1984.

(10) Opgericht op 24.1.1997.

(11) Société Régionale d'Investissement de Wallonie, een naamloze vennootschap van openbaar nut.

Op 13 januari 1999, na de stopzetting van de activiteiten van de fabriek te Mol (Vlaanderen) en de op 7 januari 1999 aangekondigde indiening van een aanvraag om een gerechtelijk akkoord voor de fabrieken te Jumet en Ghlin (Wallonië), werd een nieuw verzoek om inlichtingen betreffende de evolutie van Verlipack tot de Belgische autoriteiten gericht, waarin deze er enerzijds aan werden herinnerd dat zij alle door de Commissie bij brief van 23 december 1998 gevraagde inlichtingen dienden te verstrekken, en zij er anderzijds op werden geattendeerd dat de Commissie ten aanzien van nieuwe overheidsmaatregelen ten gunste van Verlipack een restrictief standpunt zou kunnen innemen.

De Rechtbank van koophandel van Turnhout sprak op 11 januari 1999 het faillissement van de vestiging van Verlipack te Mol (Vlaanderen) uit, terwijl het Tribunal de commerce van Mons op 18 januari 1999 het faillissement van de zes vennootschappen van de glasgroep Verlipack (de vestigingen te Ghlin en Jumet — Wallonië —, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo en Imcourlease) uitsprak.

Bij brief van 28 januari 1999 verzocht de Belgische regering haar een bijkomende antwoordtermijn van 15 dagen toe te kennen; dit verzoek werd op 2 februari 1999 door de Commissie ingewilligd.

Bij brief van 4 februari 1999, ingeschreven op 9 februari 1999, lieten de Belgische autoriteiten weten dat het Waals Gewest, „met name rekening houdend met het laatste besluit van de Europese Commissie”, niet voornemens was de periode van het gerechtelijk akkoord te financieren. Bij brief van 16 maart 1999, ingeschreven op 18 maart 1999, bevestigde de Belgische regering in antwoord op de brief van de Commissie van 12 februari 1999 dat het Vlaams Gewest niet voornemens was maatregelen ten gunste van de vestiging te Mol te nemen.

Bij brief van 25 februari 1999, ingeschreven op 1 maart 1999, verstrekten de Belgische autoriteiten de gevraagde aanvullende inlichtingen. De Commissie zag zich op grond van die inlichtingen genoodzaakt het geheel van de in 1997 door het Waals Gewest ten gunste van Verlipack genomen maatregelen opnieuw te onderzoeken.

2. DE BEGUNSTIGDE

SA Verlipack was, totdat zij op 18 januari 1999 failliet werd verklaard, de grootste Belgische producent van hol verpakkingsglas, met een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie en met 735 werknemers in haar fabrieken te Ghlin en Jumet (Wallonië) en te Mol (Vlaanderen). De naamlose vennootschappen Verlipack-Ghlin, Verlipack-Jumet en Verlipack Mol werden in 1985 opgericht in het kader van de door de Commissie goedgekeurde herstructurering van de holglassector⁽¹²⁾; de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van

de nationale sectoren nam een participatie van 49 % in deze vennootschappen. De twee Waalse productievevestigingen van Verlipack (Jumet en Ghlin) zijn gelegen in een steungebied in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), EG-Verdrag, waarvoor een reeds door de Commissie goedgekeurde regionale steunregeling geldt⁽¹³⁾.

In 1989 verwierf het Waals Gewest overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989 de aandelen zonder stemrecht van de vestigingen te Ghlin en Jumet, terwijl de aandelen van de vestiging te Mol aan het Vlaams Gewest werden overgedragen. Ten gevolge van verschillende kapitaalverhogingen door de particuliere aandeelhouder (Imcopack Wallonie en Imcopack Vlaanderen) verminderde nadien de overheidsdeelneming. Tenslotte verkocht het Waals Gewest in december 1996 zijn aandelen van de twee Waalse vestigingen, waarvan de waarde op 113 712 000 BEF werd geraamd, aan de groep Beaulieu.

In september 1996 sloot de Duitse industriegroep Heye-Glas een overeenkomst inzake technische bijstand met de groep Verlipack. Deze overeenkomst werd nadien, op 11 april 1997, tot bijstand op het gebied van het management en financiële bijstand uitgebreid. Op laatstgenoemde datum nam de glasgroep Heye in het kader van een kapitaalverhoging een participatie van 515 miljoen BEF in de Holding Verlipack I en het Waals Gewest de Holding Verlipack II opgericht.

3. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGELEN

3.1. Maatregelen die onder toepassing van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallen

Bij de oprichting van de Holding Verlipack II, waarvan de aandeelhouder de Holding Verlipack I is met een kapitaal van 1,030 miljard BEF, dat voor de helft eigendom is van de groep Beaulieu en voor de helft van de Duitse groep Heye (die een aandeel meer bezit), nam het Waals Gewest een participatie van 200 miljoen BEF. Door omzetting van de participatielening van 150 miljoen BEF nam zijn deelneming toe tot 350 miljoen BEF, hetgeen overeenkomt met 25,35 % van het kapitaal van de Holding Verlipack II.

3.2. Maatregelen die niet onder toepassing van de beschikking van de Commissie van 16 september 1998 vallen

Uit de door uw autoriteiten op 25 februari 1999 verstrekte aanvullende inlichtingen blijkt dat het Waals Gewest bijkomende maatregelen heeft genomen toen de groep Heye aandeelhouder van Verlipack is geworden. Overeenkomstig de besluiten van 8 januari en 12 maart 1997 van de raad van bestuur van de SRIW werden aan Heye twee leningen van elk 250 miljoen BEF toegekend, „d.w.z. het bedrag van de inbreng in geld van Heye in de holding A (bedrag dat overigens als kapitaal in de Holding B en vervolgens als kapitaal in de exploitatievennootschappen Verlipack is ingebracht”.

⁽¹²⁾ Steunmaatregel N 123/85.

⁽¹³⁾ PB L 312 van 9.11.1982.

Het betreft in casu:

- een op 27 maart 1997 uitgegeven obligatielening van 250 miljoen BEF met een looptijd van vijf jaar tegen een rente van 5,10 % plus 1 % risicopremie, bestemd voor het financieren van de kapitalisatie van de vestigingen te Ghlin en Jumet en van investeringen in de drie exploitatievestigingen van de groep Verlipack, waaronder de vestiging te Mol in Vlaanderen.

En clauseule inzake voorwaardelijke afstand van schuldvordering bepaalt dat „ingeval op de overeengekomen vervaldag van een schijf van de lening de vennootschap Holding 2 [...] en de drie exploitatievennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack Mol failliet zouden zijn verklaard, de bedragen die de onderneming vanaf die vervaldag en met inbegrip van de op die dag vervallen termijn verschuldigd is, niet meer moeten worden terugbetaald aan de SRIW, die zich er in dat geval toe verbindt in zoverre afstand van schuldvordering te doen, mits de onderneming tot die dag regelmatig de termijnen, zowel de hoofdsom als de rente, heeft afgelost. Deze clauseule is evenwel niet van toepassing, indien het faillissement het gevolg is van een weloverwogen beleid van de meerderheidsaandeelhouder Heye, dat tot gevolg heeft dat de productie naar derde landen wordt overgebracht”;

- een op 28 maart 1997 toegekende lening met een looptijd van tien jaar tegen een „rente gelijk aan de Bibor-rente op zes maanden die geldt op de eerste werkdag van elk semester waarvoor ze verschuldigd is, [...], vermeerderd met 1,5 %. [...]. De onderneming kan echter te allen tijde besluiten om voor de gehele resterende looptijd van de lening voor een vaste rente van 7 % per jaar te opteren”.

De in de leningovereenkomst opgenomen bestemmingsclauseule bepaalt dat „het gehele bedrag [...] bestemd is ter financiering van de verwezenlijking van de operaties, beschreven in de als bijlage bij

deze overeenkomst gevoegde schema's”. Deze clauseule moest „leiden tot een verhoging in geld van het kapitaal van SA Verlipack Ghlin met ten minste 400 miljoen BEF en [...] van dat van SA Verlipack Jumet met ten minste 300 miljoen BEF, alsook tot investeringen van de drie exploitatievennootschappen van de groep overeenkomstig het investeringsplan [...]”.

De in de overeenkomst opgenomen clauseule inzake onmiddellijke opeisbaarheid geeft de SRIW de mogelijkheid de onmiddellijke terugbetaling van de lening te eisen in onder meer de volgende gevallen: „wanneer kennelijk onjuiste inlichtingen worden verstrekt; wanneer de onderneming een wettelijke of contractuele verplichting met betrekking tot de lening zelfs ten dele niet nakomt; in geval van niet-uitvoering van de bestemmingsclauseule (financieringsoperaties) uiterlijk op 31 juli 1997; wanneer de voorziene investeringen niet op 31 december 2000 ten belope van ten minste 80 % van de voorziene bedragen zijn verwezenlijkt [...]; in geval van vrijwillige liquidatie van de vennootschappen SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin en NV Verlipack mol [...]”.

Tenslotte werd volgens de door de Belgische autoriteiten op 25 februari 1999 verstrekte inlichtingen „bij de ondertekening van de overeenkomst tussen Beaulieu en Heye overeengekomen dat deze aandelen en winstaandelen (zie onderstaande tabel) vóór een eventuele nieuwe interventie van het Waals Gewest door de groep Beaulieu moesten worden ingekocht. Overeenkomstig artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 7 mei 1985 mag de inkoopprijs niet minder bedragen dan 80 % van de emissieprijs. De inkoop zou bijgevolg plaatsvinden tegen een prijs gelijk aan 80 % van de emissieprijs (10 000 BEF per aandeel en winstaandeel), maar er zouden betalingsfaciliteiten worden toegestaan in de vorm van een spreading over termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005”. Uit de nieuwe inlichtingen die de Commissie heeft ontvangen, blijkt ook dat over de bedragen die op de in de overeenkomst vastgestelde data verschuldigd zijn, geen rente zal worden berekend.

Participatie van het Waals Gewest op 31.8.1996

Exploitatievestiging	Preferente aandelen zonder stemrecht	Winst aandelen I	Winst aandelen II	Totaal
Verlipack Jumet	2 923	2 267	17 717	
Verlipack Ghlin	5 087	3 937	8 194	
Totaal	8 010	6 204	25 911	40 125

De groep Beaulieu heeft de aandelen en winstaandelen van het Waals Gewest voor een bedrag van 113 712 000 BEF ingekocht.

4. BEOORDELING

De Commissie heeft, na de inbreng van 350 miljoen BEF kapitaal door het Waals Gewest in Verlipack te hebben onderzocht, op 16 september 1998 besloten hiertegen geen bezwaar te maken.

Deze conclusie beruiste op de door uw autoriteiten verstrekte inlichtingen, volgens welke het Waals Gewest zich bij de inbreng van kapitaal in Verlipack in de zin van bovengenoemde richtsnoeren had gedragen als een inbrenger van risicokapitaal onder in een markteconomie normale omstandigheden. Het feit dat de groep Heye

tegelijkertijd een meerderheidsparticipatie van 515 miljoen BEF in Verlipack had genomen, toonde aan dat de vooruitzichten inzake de rentabiliteit op termijn en de levensvatbaarheid van de onderneming goed waren.

Het faillissement van de vennootschappen van de groep Verlipack in januari 1999, waaruit blijkt dat de vooruitzichten op het ogenblik van de sluiting van de overeenkomst inzake technische en financiële bijstand en bijstand op het gebied van het management met de groep Heye ten onrechte als zeer positief waren beoordeeld, de in de pers verschenen berichten en de verschillende klachten die zij heeft ontvangen, noodzaken de Commissie uiting te geven aan twijfel omtrent de juistheid en betrouwbaarheid van de gegevens die aan haar beschikking ten grondslag lagen.

De door uw autoriteiten op 25 februari 1999 op verzoek van de Commissie verstrekte aanvullende inlichtingen bevestigden dat na de inbreng van kapitaal door het Waals Gewest in de Holding Verlipack II, waarop bovengenoemde beschikking betrekking heeft, de SRIW, een vennootschap van openbaar nut, twee leningen van elk 250 miljoen BEF aan de groep Heye heeft toegekend om zijn inbreng van kapitaal in de Holding Verlipack I en vervolgens in de Holding Verlipack II te financieren. Toen de Commissie haar beschikking gaf, beschikte zij niet over deze inlichtingen.

De Commissie wijst erop dat zij, omdat bepaalde inlichtingen ontbraken die voor bovengenoemde beschikking van doorslaggevend belang zouden zijn geweest, de regels inzake staatssteun niet op correcte en doeltreffende wijze heeft kunnen toepassen, hetgeen voor haar aanleiding kan zijn om deze beschikking te herroepen.

De Commissie herinnert eraan dat volgens punt 3.3 van bovengenoemde richtsnoeren de inbreng van vers kapitaal in een onderneming steun vormt, wanneer die inbreng plaatsvindt onder omstandigheden die niet aanvaardbaar zouden zijn voor een particuliere investeerder die onder in een markteconomie normale omstandigheden handelt.

Rekening houdend met de nieuwe inlichtingen betreffende de twee leningen die de SRIW aan de groep Heye heeft toegekend, twijfelt de Commissie er sterk aan of het Waals Gewest bij het nemen van maatregelen ten gunste van Verlipack het beginsel van de particuliere investeerder in acht heeft genomen.

Indien er geen sprake is van een inbreng van particuliere middelen, gaat de inbreng van kapitaal door de Waalse autoriteiten niet langer samen met een inbreng door een privé-aandeelhouder.

De Commissie wijst er in dit verband op dat de groep Heye bij het verstrekken van vers kapitaal aan de groep Verlipack gebruik heeft gemaakt van overheidsmiddelen in de vorm van leningen waarvan het bedrag nagenoeg gelijk is aan dat van zijn inbreng in de Holdings Verlipack. De groep Heye heeft dus geen risicokapitaal ingebracht, maar middelen die van de SRIW afkomstig zijn.

De Commissie is in deze context van oordeel dat het feit dat de groep Heye-Glas geen eigen middelen heeft ingebracht, aantoonde dat hij op het ogenblik waarop hij aandeelhouder van Verlipack werd, aan de levensvatbaarheid van de onderneming twijfelde. Deze twijfel, die ontegenzeggelijk invloed heeft gehad op het gedrag van Heye als particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden voor wie het onder de gegeven omstandigheden niet aanvaardbaar was eigen middelen in Verlipack in te brengen, bleek later terecht te zijn toen op 18 januari 1999 de vennootschappen van de glasgroep Verlipack failliet werden verklaard.

De Commissie merkt voorts op dat een particuliere investeerder niet, zoals het Waals Gewest heeft gedaan, 850 miljoen BEF ter beschikking van Verlipack zou hebben gesteld door enerzijds een participatie van 350 miljoen BEF (25,35 % van het kapitaal) te nemen en anderzijds de groep Heye-Glas 500 miljoen BEF te lenen om zijn meerderheidsdeelneming in Verlipack te financieren. Voor de twee leningen die door de SRIW aan de groep Heye-Glas zijn toegekend om zijn inbreng van kapitaal in de groep Verlipack te financieren, zijn overheidsmiddelen gebruikt. Steun, door een staat verleend of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en door begunstiging van de onderneming welke de steun ontvangt, de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen, valt onder toepassing van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, indien die steun die onderneming in staat stelt kapitaal te verkrijgen onder voordeliger voorwaarden dan de marktvoorwaarden. De marktvoorwaarden en de voorwaarden van de betrokken leningen moeten worden vergeleken op het tijdstip waarop die leningen werden toegekend, d.w.z. 27 en 28 maart 1997, de datum waarop de twee overeenkomsten werden ondertekend. De referentierentevoet bedroeg in België in het tweede halfjaar van 1997 7,21 %.

De obligatielening werd aan Heye toegekend tegen een rentevoet van 6,10 %. Bovendien bepaalt de in de leningsovereenkomst opgenomen clause inzake afstand van schuldvordering dat in geval van faillissement van de drie exploitatievestigingen te Jumet, Ghlin en Mol Heye-Glas niet langer gehouden is de bedragen welke op die datum, in casu 18 januari 1999, verschuldigd zijn, aan de SRIW terug te betalen. Rekening houdend met deze elementen en inzonderheid met deze clause, meent de Commissie dat de toekenning van de lening van 250 miljoen BEF aan Heye niet in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere investeerder in een markteconomie.

Wat de tweede lening van 250 miljoen BEF betreft, deze werd aan Heye toegekend voor tien jaar en tegen de Bibor-rente (op zes maanden), d.w.z. 4,92 % van 28 maart 1997 tot en met 30 september 1997 en 5,30 % van 1 oktober 1997 tot en met 30 september 1998. Volgens het aflossingsplan zou eerst vanaf het vierde jaar, nl. op 28 maart 2000, met de terugbetaling van de lening moeten zijn begonnen. De Commissie leidt uit deze elementen af dat de toekenning van deze lening niet in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere investeerder in een markteconomie.

Het bedrag van de twee leningen, in totaal 500 miljoen BEF, moet volgens de twee overeenkomsten, waarvan de Commissie op 25 februari 1999 (d.w.z. vijf maanden na haar bovengenoemde beschikking) een exemplaar heeft ontvangen, en volgens de besluiten van de raad van bestuur van de SRIW worden gebruikt voor een verhoging van het kapitaal van de vestigingen te Ghlin en Jumet en voor investeringen overeenkomstig het in twee fasen (1997-1999 en 2000-2001) uit te voeren investeringsplan.

De Commissie constateert bijgevolg dat de groep Heye, hoewel hij formeel de debiteur van de twee leningen voor een totaalbedrag van 500 miljoen BEF is, volgens de twee overeenkomsten dit bedrag niet voor andere doeleinden heeft kunnen gebruiken en dat dit bedrag onmiddellijk na de terbeschikkingstelling ervan naar de groep Verlipack is overgegaan. De Commissie leidt hieruit af dat de begunstigde van de in de vorm van deze leningen verleende steun de groep Verlipack was. Zij wijst erop dat, zoals reeds gezegd, de groep Heye, toen hij aandeelhouder van Verlipack is geworden, daarvoor geen eigen middelen heeft willen gebruiken. Zij merkt ook op dat een geldschietter geen risicokapitaal, met name niet als aanvulling op door de overheid ingebracht kapitaal, zou hebben geleend dat bestemd was voor een onderneming waarvan niet was aangetoond dat zij levensvatbaar was.

De Commissie concludeert dat de Waalse autoriteiten zich bij de toekenning van de twee leningen en bij de inbreng van vers kapitaal in Verlipack niet hebben gedragen als een particuliere investeerder onder normale markteconomische omstandigheden. De groep Verlipack is werkzaam op de markt voor hol verpakkingsglas, waar hij op het ogenblik waarop de steun werd verleend, een marktaandeel van 20 % in België en van 2 % in de Europese Unie had. Op deze markt vindt intracommunautaire handel plaats en bij deze handel wordt concurrentie gevoerd. „Wanneer financiële steun van een staat de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, moet dit handelsverkeer worden geacht door de steun te worden beïnvloed.”⁽¹⁴⁾

Bovendien is, naar de bestuurders van Verlipack hebben verklaard, het faillissement van de onderneming het gevolg van de ineenstorting van de prijzen, die op haar beurt is toe te schrijven aan overcapaciteit bij de glasproductie op de Midden-Europese markt.

De Commissie moet hieruit de conclusie trekken dat de terbeschikkingstelling door de Waalse autoriteiten van een totaalbedrag van 850 miljoen BEF aan Verlipack deze onderneming begunstigt, het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt en de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen.

Wat meer bepaald de terbeschikkingstelling door de SRIW van 500 miljoen BEF aan Verlipack door middel van de leningen aan de groep Heye betreft, moet worden geconstateerd dat hiervan geen aanmelding bij de Commissie heeft plaatsgevonden. De Commissie betreurt dat uw autoriteiten hun verplichting uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het Verdrag om deze steun bij de Commissie aan te melden, niet zijn nagekomen, zodat deze steun als onwettig moet worden beschouwd.

Aan deze conclusie wordt niet afgedaan door het argument van uw autoriteiten dat de SRIW onmiddellijk na het faillissement van Verlipack de in de leningovereenkomsten opgenomen clause inzake onmiddellijke opeisbaarheid heeft toegepast, „zodat geen afstand van schuldverordering heeft plaatsgevonden en dit steunelement bijgevolg is weggefallen”. De Commissie is van mening dat de steun voor een totaalbedrag van 850 miljoen BEF die Verlipack heeft ontvangen, niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is op grond van afwijkingsbepalingen in artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag, omdat de steun geen steun van sociale aard voor individuele verbruikers is, noch steun tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen. De afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 2, onder c), is niet van toepassing. De steun kan evenmin op grond van artikel 87, lid 3, onder a), b) of d), als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. Het betreft immers geen steun ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, zoals bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), in de zin van de mededeling van de Commissie inzake de wijze van toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen⁽¹⁵⁾. Het betreft evenmin steun om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen, noch steun om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen.

⁽¹⁴⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980 in zaak 730/79, Philip Morris/Commissie, Jurispr. 1980, blz. 2671, punt 11.

⁽¹⁵⁾ PB C 212 van 12.8.1988, blz. 2.

De Commissie dient bijgevolg op grond van de afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag de steun op zijn verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt te toetsen. Of deze afwijkingsbepaling van toepassing is, moet worden onderzocht aan de hand van de kaderregelingen en richtsnoeren waarin de Commissie op doorzichtige wijze heeft uiteengezet hoe zij deze afwijkingsbepaling uitlegt.

Gezien de situatie van de groep Verlipack, kan de betrokken steun worden onderzocht op grond van de in 1994 gepubliceerde communautaire kaderregeling inzake reddings- en herstructureringssteun voor ondernemingen in moeilijkheden⁽¹⁶⁾. De Commissie is in het huidige stadium niet in staat te concluderen dat de maatregelen van de Waalse autoriteiten met reddingssteun kunnen worden gelijkgesteld, omdat niet aan de vastgestelde voorwaarden is voldaan⁽¹⁷⁾. De Commissie kan evenmin concluderen dat het herstructureringssteun betreft die aan de in de kaderregeling vastgestelde voorwaarden voldoet. Uw autoriteiten hebben immers geen herstructureringsplan in de zin van de kaderregeling ingediend, noch op grond van realistische hypothesen uiteengezet hoe de onderneming in de toekomst zal functioneren. Meer bepaald hebben uw autoriteiten geen voldoende gegevens verstrekt om te kunnen beoordelen of de onderneming op lange termijn levensvatbaar zal zijn, zoals in de kaderregeling wordt vereist. Tenslotte is het strategische plan waarop uw autoriteiten zich hebben gebaseerd om de steun te verlenen, klaarblijkelijk niet volledig uitgevoerd, zoals blijkt uit het faillissement begin 1999. De Commissie is bijgevolg in het huidige stadium niet in staat te concluderen dat de steun voor Verlipack op grond van bovengenoemde kaderregeling kan worden goedgekeurd.

De betrokken steun kan ook worden gezien als steun om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken.

De vestigingen te Ghlin en Jumet zijn immers in een steungebied in de zin van artikel 87, lid 2, onder c), van het Verdrag gelegen. Voor dit gebied gelden door de Commissie goedgekeurde regionale steunregelingen, waarin het maximale steunplafond op 25 % netto is vastgesteld. De Commissie beschikt echter in het huidige stadium over geen enkel gegeven om de steun als investeringssteun te kunnen aanmerken, noch om te kunnen nagaan of de betrokken investeringen voor steun in aanmerking komen, noch om de steunintensiteit te kunnen berekenen.

De Commissie beschikt in het huidige stadium niet over gegevens waaruit zij zou kunnen afleiden dat de betrokken steun aan de voorwaarden voor toepassing van de afwijkingsbepaling in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag voldoet.

De gegevens betreffende de maatregelen van de Waalse autoriteiten waarover de Commissie beschikt, lijken erop te wijzen dat het om bedrijfssteun voor Verlipack gaat, die onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is.

Tenslotte heeft de Commissie ook nota genomen van de betalingsfaciliteiten bij de inkoop van de preferente aandelen zonder stemrecht en de winstaandelen door de groep Beaulieu voor een bedrag van 113 712 000 BEF. Zij heeft met name geconstateerd dat dit bedrag betaalbaar was in termijnen van 20 % van 2001 tot en met 2005. Aangezien de groep Verlipack op 18 januari 1999, dus vóór de vervaldag van de eerste termijn, failliet is verklaard, heeft de groep Beaulieu niets aan het Waals Gewest betaald. De Commissie sluit in het huidige stadium niet uit dat de oprichting van de twee Holdings Verlipack een voordeel voor de groep Beaulieu kan hebben betekend, in die zin dat de verkoop van de aandelen en winstaandelen aan deze groep als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag zou kunnen worden beschouwd. De onderhavige beschikking laat evenwel de kwalificatie van deze maatregel en de vraag of hij al dan niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, onverlet.

De Commissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat er twijfel bestaat omtrent de verenigbaarheid met artikel 87 van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-Overeenkomst van de aan Verlipack verleende steun, te weten de inbreng van 350 miljoen BEF kapitaal door het Waals Gewest en de terbeschikkingstelling van middelen in de vorm van twee door de SRIW aan de groep Heye toegekende leningen, bestemd om zijn deelneming van 515 miljoen BEF in Verlipack te financieren.

De Commissie heeft derhalve om de hierboven uiteengezette redenen besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 EG-Verdrag⁽¹⁸⁾.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie de Belgische autoriteiten haar binnen een maand na de kennisgeving van de onderhavige beschikking hun opmerkingen te doen toekomen, alsmede alle inlichtingen die voor de beoordeling van de steun noodzakelijk zijn, en met name:

- inlichtingen waaruit blijkt onder welke omstandigheden de SRIW heeft aanvaard de groep Heye met het oog op zijn inbreng in geld in de Holdings Verlipack I en II de twee bovengenoemde leningen toe te kennen;
- in voorkomend geval, inlichtingen waaruit blijkt op grond van welke regionale steunregeling de Waalse autoriteiten deze leningen zouden hebben kunnen toekennen;

⁽¹⁶⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

⁽¹⁷⁾ Achtste Verslag over het mededingingsbeleid, punt 228.

⁽¹⁸⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

- inlichtingen waaruit blijkt welke bedragen Heye, te rekenen vanaf het faillissement van de productievevestigingen van Verlipack, uit hoofde van deze twee leningen aan de SRIW verschuldigd is;
- inlichtingen betreffende de stand van de akkoordprocedure ten aanzien van de zeven failliete vennootschappen en met name betreffende de Holding Verlipack II, waarvan volgens de door uw autoriteiten op 19 februari 1999 verstrekte inlichtingen „het eventuele failliet” mogelijk was;
- teneinde te kunnen beoordelen of ze voor steun in aanmerking komen, inlichtingen betreffende de omvang en de aard van de overeenkomstig de investeringsprogramma's voor de periode 1997-2001 verwezenlijkte investeringen voor een totaalbedrag van 2,462 miljard BEF, zoals door uw autoriteiten bij het onderzoek naar de inbreng van kapitaal door het Waals Gewest in Verlipack meegedeeld. Volgens uw autoriteiten kon voor de verwezenlijking van deze investeringen op een solide financieringsverbintenis van banken worden gerekend;
- inlichtingen betreffende de nominale waarde respectievelijk de inschrijvingswaarde van de preferente aandelen zonder stemrecht en de winstaandelen die tegen 80 % van de emmissieprijs werden verkocht aan de groep Beaulieu „voor een eventuele nieuwe interventie van het Waals Gewest”;
- inlichtingen waaruit blijkt of het Waals Gewest voornemens is het door de groep Beaulieu verschuldigde bedrag van 113 712 000 BEF te vorderen.

De Commissie verzoekt uw autoriteiten onverwijld een afschrift van deze brief aan de mogelijke begunstigde van de steun toe te zenden.

De Commissie herinnert België eraan dat artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag schorsende werking heeft, en zij vestigt de aandacht van België op haar aan alle lidstaten gerichtte brief van 22 februari 1995, volgens welke kan worden verlangd dat op onwettige wijze verleende steun overeenkomstig de bepalingen van het nationale recht van de begunstigde wordt teruggevorderd vermeerderd met rente die wordt berekend op grond van de referentierentevoet die voor de berekening van het subsidie-equivalent van regionale steun wordt toegepast; deze rente is verschuldigd vanaf de datum waarop de steun ter beschikking van de begunstigde is gesteld, tot de datum waarop hij daadwerkelijk wordt terugbetaald.”.

«1. INTRODUCTION

Le 16 septembre 1998, la Commission a décidé de ne pas soulever d'objections à l'égard des interventions de la Région wallonne en faveur de Verlipack⁽¹⁹⁾ suite à un examen des mesures à la lumière des dispositions des articles 87 et suivants du traité CE et de l'article 61 de l'accord EEE.

L'apport de capital public à hauteur de 200 millions de francs belges (BEF) à la Holding Verlipack II⁽²⁰⁾ augmenté à concurrence de 150 millions de BEF suite à la conversion d'un prêt participatif accordé par les autorités wallonnes⁽²¹⁾, a été considéré compatible avec les lignes directrices concernant les apports en capital réalisés par l'État⁽²²⁾. Selon les autorités belges, l'apport public s'est réalisé en concomitance avec l'apport privé du groupe Heye-Glas à hauteur de 500 millions de BEF à l'occasion de l'augmentation du capital de la Holding Verlipack I⁽²³⁾ du 11 avril 1997. L'intervention capitalistique publique est donc minoritaire par rapport à la part apportée par l'investisseur privé.

La Commission a également tenu compte du fait que les interventions de la Région wallonne se sont effectuées sur la base de perspectives favorables à terme qui, comme l'engagement de l'investisseur privé l'a prouvé, pouvaient escompter la viabilité de Verlipack. Enfin, la Commission a considéré que les interventions publiques correspondent au comportement d'un investisseur privé opérant dans des conditions normales d'une économie de marché.

Or, selon des articles de presse publiés depuis fin octobre 1998, Verlipack subirait une perte structurelle de 715 millions de BEF en 1998. De plus, l'apport de 500 millions de BEF du groupe Heye au capital de la Holding Verlipack I proviendrait en réalité de fonds originaires de la Région wallonne, la SRIW⁽²⁴⁾, sous forme de deux prêts obligataires à hauteur de 250 millions de BEF chacun.

La Commission a également reçu plusieurs plaintes attirant son attention sur les mêmes informations et demandant un réexamen du dossier au vu des éléments nouveaux.

Le 14 décembre 1998, la Commission s'est adressée aux autorités belges pour obtenir des clarifications. Dans sa lettre du 23 décembre 1998, le gouvernement belge a demandé un délai de réponse, accordé le 6 janvier 1999.

Le 13 janvier 1999, suite à l'arrêt des activités de l'usine à Mol (Flandre) et la demande de concordat pour les usines à Jumet et Ghlin (Wallonie) annoncés le 7 janvier 1999, une nouvelle demande d'information concernant l'évolution de Verlipack a été adressée aux autorités belges en rappelant, d'une part, la transmission de toutes les informations demandées dans la lettre de la Commission du 23 décembre 1998 et, d'autre part, qu'une nouvelle intervention publique en faveur de Verlipack pourrait rencontrer une approche restrictive de la part de la Commission.

⁽²⁰⁾ Constituée le 11 avril 1997.

⁽²¹⁾ Accordé le 7 avril 1997.

⁽²²⁾ Bulletin des CE 9-1984.

⁽²³⁾ Constituée le 24 janvier 1997.

⁽²⁴⁾ Société régionale d'investissement de Wallonie, société anonyme d'intérêt public.

⁽¹⁹⁾ JO C 29 du 4.2.1999, p. 13.

Le tribunal de commerce de Turnhout a prononcé, le 11 janvier, la faillite du site Verlipack de Mol (Flandre), tandis que le tribunal de commerce de Mons a prononcé, le 18 janvier 1999, la faillite des six sociétés du groupe verrier Verlipack (les sites de Ghlin et Jumet — Wallonie —, Verlipack Belgium, Verlipack Engineering, Verlimo et Imcourlease).

Par lettre du 28 janvier 1999, le gouvernement belge a demandé un délai de réponse supplémentaire de quinze jours qui lui a été accordé le 2 février 1999 par la Commission.

Par lettre du 4 février, enregistrée le 9 février 1999, les autorités belges ont fait savoir que la Région wallonne n'envisage pas de financer la période concordataire "compte tenu notamment des termes de la dernière décision de la Commission européenne". Par lettre du 16 mars, enregistrée le 18 mars 1999, en réponse à la lettre de la Commission du 12 février 1999, le gouvernement belge a également confirmé que la Région flamande ne compte pas intervenir en faveur du site de Mol.

Par lettre du 25 février 1999, enregistrée le 1er mars 1999, les autorités belges ont apporté les précisions demandées sur la base desquelles la Commission s'est vue contrainte de rouvrir l'examen sur l'ensemble des mesures octroyées en 1997 par la Région wallonne en faveur de Verlipack.

2. LE BÉNÉFICIAIRE

La SA Verlipack, jusqu'à sa déclaration en faillite du 18 janvier 1999, a été le plus grand producteur belge de verre creux d'emballage, avec une part de marché en Belgique de 20 % et de 2 % dans l'Union européenne, et a employé 735 personnes dans ses usines implantées à Ghlin, Jumet (Wallonie) et à Mol (Flandre). Les sociétés anonymes Verlipack Ghlin, Verlipack Jumet et Verlipack Mol ont été constituées en 1985, avec une participation au capital de 49 % de la Société nationale pour la restructuration des secteurs nationaux, dans le cadre de la restructuration du secteur du verre creux approuvé par la Commission ⁽²⁵⁾. Les deux sites wallons de production de Verlipack (Jumet et Ghlin) sont implantés dans une zone assistée au titre de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité bénéficiant d'un régime d'aide à finalité régionale déjà autorisé par la Commission ⁽²⁶⁾.

En 1989, la Région wallonne a acquis, conformément à la loi spéciale du 16 janvier 1989, les titres sans droit de vote des sites de Ghlin et de Jumet, tandis que les titres

du site de Mol ont été cédés à la Région flamande. Suite à diverses augmentations du capital réalisées par l'actionnaire privé (Imcopack Wallonie et Imcopack Vlaanderen), la participation publique est successivement réduite. Finalement, en décembre 1996, la Région wallonne a cédé ses parts des deux sites wallons, évalués à 113 712 000 BEF, au groupe Beaulieu.

En septembre 1996, le groupe industriel allemand Heye-Glas a conclu un accord d'assistance technique avec le groupe Verlipack. Cet accord est ensuite étendu à une assistance managérielle et financière le 11 avril 1997. À cette date, le groupe verrier Heye entre dans le capital de la Holding Verlipack I, créée le 24 janvier 1997, à hauteur de 515 millions de BEF dans le cadre d'une augmentation du capital. Heye détient un titre supplémentaire par rapport au groupe Beaulieu. Le 11 avril 1997, la Holding Verlipack II est constituée entre les actionnaires de la Holding Verlipack I et la Région wallonne.

3. DESCRIPTION DES MESURES

3.1. Mesures sous le couvert de la décision de la Commission du 16 septembre 1998

Lors de la constitution de la Holding Verlipack II, dont l'actionnaire est la Holding Verlipack I avec un capital de 1,030 milliard de BEF, détenu à parts égales par le groupe Beaulieu et le groupe allemand Heye (détenant une action supplémentaire), la Région wallonne a pris une participation à hauteur de 200 millions de BEF. Suite à la conversion du prêt participatif de 150 millions de BEF, sa part est augmentée à 350 millions de BEF, représentant 25,35 % du capital de la Holding Verlipack II.

3.2. Mesures non couvertes par la décision de la Commission du 16 septembre 1998

Les précisions transmises par vos autorités le 25 février 1999 font apparaître des mesures supplémentaires que la Région wallonne avait accordées à l'occasion de l'entrée du groupe Heye au capital de Verlipack. Conformément aux décisions prises les 8 janvier et 12 mars 1997 par le conseil d'administration de la SRIW deux prêts à concurrence de 250 millions de BEF ont été octroyés à Heye, "soit le montant de l'apport en numéraire de Heye dans la holding A (montant apporté, par ailleurs, en capital à la holding B et, ensuite, en capital aux sociétés d'exploitation Verlipack)".

En l'occurrence, il s'agit:

— d'un emprunt obligataire, émis le 27 mars 1997, à hauteur de 250 millions de BEF, d'une durée de cinq ans et d'un taux fixé à 5,10 % plus 1 % de prime de risque, destiné à financer à due concurrence la réalisation des opérations de capitalisation des sites de Ghlin et de Jumet et d'investissement dans les trois sites d'exploitation du groupe Verlipack, en incluant le site de Mol en Flandre.

⁽²⁵⁾ Aide N 123/85.

⁽²⁶⁾ JO L 312 du 9.11.1982.

Une clause d'abandon de créance conditionnel stipule que, "dans l'hypothèse où à la date d'échéance conventionnelle d'une tranche de l'emprunt, la société holding 2 [...] ainsi que les trois sociétés d'exploitation, SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin et SA Verlipack Mol, feraient l'objet d'un jugement déclaratif de faillite, les sommes dues par l'entreprise à compter de cette échéance et y compris cette échéance ne devront plus être remboursées à la SRIW, cette dernière s'engageant dans cette circonstance à faire l'abandon de créance correspondant pour autant que l'entreprise ait régulièrement honoré jusqu'à cette date les échéances tant de principal que d'intérêts. Cette clause ne sera toutefois pas d'application si la faillite résulte d'une politique délibérée de l'actionnaire majoritaire Heye ayant pour conséquence de délocaliser la production vers des pays tiers",

- d'un prêt octroyé le 28 mars 1997, d'une durée de dix ans, et d'un "intérêt au taux BIBOR à six mois en vigueur le premier jour ouvrable de chaque semestre pour lequel il est dû, [...], augmenté de 1,5 % [...]. Toutefois, l'entreprise pourra à tout moment, à compter de la sixième année, décider d'opter pour un taux d'intérêt fixe de 7 % l'an invariable pour toute la durée restant à courir sur le présent prêt".

La clause d'affectation de la convention prévoit que "l'intégralité du montant [...] est destinée à financer à due concurrence la réalisation des opérations décrites aux schémas en annexe à la présente convention". Cette clause devait "aboutir à une augmentation de capital de la SA Verlipack Ghlin en cash d'au minimum 400 millions de BEF et [...] de la SA Verlipack Jumet en cash d'au minimum 300 millions

de BEF ainsi qu'à des investissements par les trois sociétés d'exploitation du groupe conformes au plan d'investissement [...]".

La clause d'exigibilité immédiate de la convention de prêt permet à la SRIW d'exiger le remboursement immédiat de sa créance dans, entre autres: "les cas d'inexactitude significative des renseignements fournis; l'inexécution, même partielle, par l'entreprise, d'une obligation légale ou contractuelle se rapportant au prêt; la non-réalisation au plus tard le 31 juillet 1997 de la clause d'affectation (opérations de financement) ou si les investissements prévus n'avaient pas été réalisés à la date du 31 décembre 2000 à concurrence d'au moins 80 % des montants prévus [...]; la liquidation volontaire des sociétés SA Verlipack Jumet, SA Verlipack Ghlin et SA Verlipack Mol [...]".

Enfin, selon les informations transmises par les autorités belges en date du 25 février 1999, "lors de la convention signée entre Beaulieu et Heye, il a été convenu que ces actions et parts bénéficiaires (voir tableau ci-dessous) devaient être rachetées par le groupe Beaulieu préalablement à toute nouvelle intervention de la Région wallonne. Conformément à l'article 3 de l'arrêté royal du 7 mai 1985, le prix d'achat ne peut être inférieur à 80 % du prix d'émission. Le rachat serait, par conséquent, conclu au prix de 80 % du prix d'émission (soit 10 000 BEF par action et part), mais des facilités de paiement seraient octroyées prévoyant des échéances de 20 % de 2001 à 2005". Il ressort également des nouvelles informations reçues par la Commission qu'aucun intérêt ne sera compté sur les montants dus aux dates prévues dans la convention susmentionnée.

Participation de la Région wallonne au 31 août 1996

Site d'exploitation	Actions privilégiées sans droit de vote	Parts bénéficiaires I	Parts bénéficiaires II	Total
Verlipack Jumet	2 923	2 267	17 717	
Verlipack Ghlin	5 087	3 937	8 194	
Total	8 010	6 204	25 911	40 125

Le groupe Beaulieu a racheté les actions et parts de la Région wallonne pour un montant de 113 712 000 BEF.

4. APPRÉCIATION

La Commission, après avoir examiné l'apport en capital à hauteur de 350 millions de BEF de la Région wallonne en faveur de Verlipack, a décidé, le 16 septembre 1998, de ne pas soulever d'objections à son égard.

Une telle conclusion s'est fondée sur les informations transmises par vos autorités selon lesquelles le comportement de la Région wallonne lors de l'apport en capital à Verlipack a été celui d'un apporteur de capital à risque

dans des conditions normales d'une économie de marché au vu des lignes directrices susmentionnées. En l'espèce, l'engagement concomitant, majoritaire et effectif à hauteur de 515 millions de BEF de la part du groupe Heye dans le capital de Verlipack démontrait des perspectives de rentabilité à terme et de la viabilité de cette entreprise.

Le dépôt de bilan et le prononcé de la faillite des sociétés du groupe Verlipack en janvier 1999, démentant les prévisions très positives établies au moment de l'accord

de coopération technique, financière et managériale avec le groupe Heye, ainsi que les articles parus dans la presse et les diverses plaintes reçues obligent la Commission à émettre des doutes quant au fondement et à l'intégrité des données fournies à la Commission ayant été à la base de sa décision.

Les précisions apportées par vos autorités le 25 février 1999 à la demande de la Commission confirment, outre l'intervention capitalistique dans la Holding Verlipack II de la Région Wallonne ayant fait l'objet de la décision précitée, le consentement de deux prêts à concurrence de 250 millions de BEF chacun par la SRIW, une société d'intérêt public, à Heye en vue de financer son apport au capital de la Holding Verlipack I et, ensuite, dans celui de la Holding Verlipack II. Ces informations n'ont pas été portées à la connaissance de la Commission avant qu'elle ne prenne sa décision.

La Commission remarque que l'absence de ces informations d'une importance déterminante pour sa décision susmentionnée ne lui a pas permis d'assurer une application correcte et efficace des règles relatives aux aides d'État et peut la conduire à révoquer cette décision.

La Commission rappelle que, au sens du point 3.3 des lignes directrices susmentionnées, un apport de capital neuf dans des entreprises constitue une aide si cet apport est réalisé dans des circonstances qui ne seraient pas acceptables pour un investisseur privé opérant dans des conditions normales d'une économie de marché.

Or, compte tenu des nouvelles informations relatives aux deux prêts consentis par la SRIW au groupe Heye, la Commission nourrit de forts doutes sur le respect, par la Région wallonne, du principe de l'investisseur privé lors de son intervention en faveur de Verlipack.

En effet, en l'absence d'un apport de fonds privés, l'apport en capital des autorités wallonnes n'intervient plus concomitamment avec celui d'un actionnaire privé.

À cet égard, la Commission observe que, lors de la recapitalisation du groupe Verlipack, le groupe Heye a fait recours à des ressources publiques sous forme de prêts couvrant la quasi-totalité de son apport au capital des *holdings* Verlipack. Le groupe Heye n'a donc pas apporté un capital à risque, mais des fonds provenant de ressources de la SRIW.

Dans ce contexte, la Commission considère que le non-engagement de Heye-Glas par des fonds propres démontre les doutes qu'il avait, au moment de son entrée dans Verlipack, sur la réelle viabilité de cette entreprise. Ces doutes, qui ont conditionné indubitablement le comportement de Heye en tant qu'investisseur privé opérant dans les conditions normales d'une économie de marché pour lequel les circonstances n'ont pas été acceptables pour réaliser un apport de fonds propres dans Verlipack, ont, par la suite, été confortés par le prononcé de la faillite des sociétés du groupe verrier Verlipack le 18 janvier 1999.

La Commission remarque, en outre, qu'un investisseur privé n'aurait pas, comme la région wallonne l'a fait, d'une part, pris une participation au capital de 350 millions de BEF (25,35 %) et, d'autre part, prêté 500 millions de BEF à Heye-Glas pour financer son entrée majoritaire au capital de Verlipack, se qui augmente son intervention en faveur de Verlipack à 850 millions de BEF. Les deux prêts consentis par la SRIW à Heye-Glas en vue de financer son apport en capital du groupe Verlipack proviennent de ressources publiques. Or relèvent du champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, du traité les aides accordées par un État, ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui affectent les échanges en États membres et qui faussent ou menacent de fausser la concurrence en favorisant l'entreprise bénéficiaire dans la mesure où elles permettent à cette entreprise d'obtenir du capital à des conditions meilleures que celles du marché. La comparaison des conditions de marché et celles des prêts sous examen doit être faite en référence au moment de l'octroi des prêts, c'est-à-dire les 27 et 28 mars 1997, dates de signature des deux conventions. Le taux de référence d'application en Belgique pendant la première moitié de 1997 était de 7,21 %.

L'emprunt obligataire a été consenti à Heye à un taux d'intérêt de 6,10 %. En outre, la clause d'abandon de créance contenue dans cette convention prévoit que, en cas de faillite des trois sites d'exploitation, Jumet, Ghlin et Mol, Heye-Glas n'est plus tenu de rembourser à la SRIW les sommes dues à compter de cette échéance, en l'occurrence le 18 janvier 1999. Compte tenu de ces éléments et notamment de cette clause, la Commission ne peut pas considérer que le prêt de 250 millions de BEF consenti à Heye ait pu relever du comportement d'un investisseur privé en économie de marché.

Pour ce qui concerne le deuxième prêt à hauteur de 250 millions de BEF, il était consenti à Heye, pour une durée de dix ans et au taux BIBOR (à six mois), à savoir 4,92 % du 28 mars au 30 septembre 1997, 5,30 % du 1er octobre 1997 au 30 septembre 1998. Selon le tableau d'amortissement, le remboursement effectif du prêt n'aurait dû s'effectuer qu'à partir de la quatrième année, à savoir le 28 mars 2000. Ces éléments ne permettent pas à la Commission de considérer qu'il ait pu relever du comportement d'un investisseur privé en économie de marché.

L'affectation du montant des deux prêts totalisant 500 millions de BEF doit, selon les deux conventions, fournies à la Commission en date du 25 février 1999 (à savoir cinq mois après la décision de la Commission susmentionnée), ainsi que selon les délibérations du conseil d'administration de la SRIW, aboutir à une augmentation de capital des sites de Ghlin et de Jumet ainsi qu'à des investissements conformes au plan d'investissement à réaliser en deux phases (1997-1999 et 2000-2001).

La Commission constate, dès lors, que le groupe Heye, nonobstant le fait qu'il est le débiteur formel des deux prêts d'un total de 500 millions de BEF, n'a pu s'en servir pour d'autres usages conformément aux deux conventions et que ce montant a transité immédiatement après sa mise à disposition au groupe Verlipack. La Commis-

sion en retient, dès lors, que les aides correspondant à ces deux prêts ont eu pour bénéficiaire le groupe Verlipack. Elle observe, comme elle l'a déjà fait remarquer plus haut, que Heye, lors de son entrée au capital de Verlipack, n'a pas voulu engager des fonds propres. Elle observe également qu'un bailleur de fonds n'aurait pas prêté, et notamment en complément à un apport en capital public, un capital à risque destiné à une entreprise dont la viabilité n'a pas été démontrée.

La Commission conclut que les autorités wallonnes, lors de l'octroi des deux prêts, de même que pour ce qui concerne leur apport en capital neuf en faveur de Verlipack, ne se sont pas comportées en tant qu'investisseur privé opérant dans les conditions normales d'une économie de marché pour réaliser un apport de fonds propres dans Verlipack. Le groupe Verlipack opère sur le marché du verre creux d'emballage sur lequel il détenait, au moment de l'octroi des aides, une part de 20 % en Belgique et de 2 % en l'Union européenne. Ce marché fait l'objet d'échanges, intracommunautaires et, dans ces échanges, existe une concurrence. Dès lors, "lorsqu'une aide financière accordée par l'État renforce la position d'une entreprise par rapport à d'autres entreprises concurrentes dans les échanges intracommunautaires, ces derniers doivent être considérés comme influencés par l'aide" (27).

De plus, selon les déclarations des dirigeants de Verlipack, le dépôt de bilan est une conséquence de la chute des prix due à une surcapacité de la production verrière sur le marché d'Europe centrale.

La Commission doit en conclure que l'ensemble des transferts financiers opérés par les autorités wallonnes à hauteur de 850 millions de BEF au profit de Verlipack favorisent cette entreprise et sont susceptibles d'affecter les échanges entre les États membres et de fausser ou de menacer de fausser la concurrence.

S'agissant plus particulièrement du transfert financier du montant de 500 millions de BEF opéré par la SRIW au profit du groupe Verlipack moyennant les prêts consentis au groupe Heye, force est de constater qu'il n'a pas été notifié à la Commission. La Commission déplore que vos autorités aient manqué à leur obligation en vertu de l'article 88, paragraphe 3, du traité d'informer en temps utile la Commission de ces aides qui doivent être considérées illégales.

Cette conclusion n'est pas mise en cause par l'argument de vos autorités selon lequel la SRIW a fait application, dès la déclaration de faillite de Verlipack, de la clause d'exigibilité immédiate des conventions de prêt ayant "pour effet utile d'écartier tout abandon de créance et de supprimer ainsi cet élément d'aide". La Commission considère que l'ensemble des aides dont a bénéficié Verlipack pour un total de 850 millions de BEF ne sont pas compatibles avec le marché commun sur la base des

dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 2, du traité, car elles ne constituent pas une aide à caractère social octroyée aux consommateurs individuels et ne sont pas destinées à remédier aux dommages causés par des calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires. Par ailleurs, la dérogation de l'article 87, paragraphe 2, point c), ne peut s'appliquer. De même, les aides ne peuvent être considérées comme compatibles sur la base des points a), b) et d) du paragraphe 3 de l'article 87. En effet, les aides ne visent pas à favoriser le développement économique d'une région dans laquelle le niveau de vie est anormalement bas ou dans lequel sévit un grave sous-emploi au sens de l'article 87, paragraphe 3, point a), au sens de la communication de la Commission sur la méthode pour l'application de l'article 87, paragraphe 3, points a) et c), aux aides régionales (28). Par ailleurs, les aides ne sont pas destinées à promouvoir la réalisation d'un projet d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre ni à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.

La Commission doit, dès lors, examiner la compatibilité des aides sur la base de la dérogation prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité. Dans ce contexte, il convient d'examiner l'application de la dérogation sur la base des encadrements et lignes directrices par lesquelles la Commission a publié, de manière transparente, son interprétation de la dérogation en question.

À cet égard, compte tenu de la situation du groupe Verlipack, les aides en question peuvent être examinées à la lumière des lignes directrices publiées en 1994 (29) pour les aides au sauvetage et à la restructuration des entreprises en difficulté. Au stade actuel, la Commission n'est pas en mesure de conclure que l'intervention des autorités wallonnes peut être assimilée à une aide au sauvetage, dans la mesure où elle ne remplit pas les conditions fixées (30). La Commission ne peut pas non plus conclure que l'on est en présence d'une aide à la restructuration répondant aux conditions énoncées par les lignes directrices. En effet, vos autorités n'ont ni fourni un plan de restructuration au sens des lignes directrices susmentionnées ni donné des indications sur les conditions d'exploitation future sous forme d'hypothèses réalistes. En particulier, vos autorités n'ont pas soumis d'éléments suffisants permettant de vérifier la viabilité à long terme de l'entreprise tels que requis par les lignes directrices précitées. Enfin, de toute évidence, le plan stratégique sur lequel vos autorités se sont fondées pour accorder les aides n'a pas été mis en œuvre intégralement comme démontré par le prononcé de la faillite au début de 1999. La Commission n'est donc pas en mesure de conclure, à ce stade, que les aides en faveur de Verlipack peuvent être approuvées au titre des lignes directrices susmentionnées.

Les aides en question peuvent être aussi analysées en tant qu'aides destinées à faciliter le développement de certaines régions économiques.

(27) Arrêt du 17 septembre 1980 dans l'affaire 730/79, Philip Morris contre Commission, Recueil 1980, p. 2671, point 11.

(28) JO C 212 du 12.8.1988, p. 2.

(29) JO C 368 du 23.12.1994, p. 12.

(30) Huitième Rapport sur la politique de concurrence, point 228.

Les sites de Ghlin et de Jumet sont, en effet, situés dans une région assistée au titre de l'article 87, paragraphe 2, point c), du traité. La zone bénéficie de régimes d'aide à finalité régionale autorisés par la Commission dont le plafond maximal est de 25 % net. Toutefois, la Commission ne dispose d'aucun élément, à ce stade, pour qualifier l'aide en question comme une aide à l'investissement ni pour vérifier le caractère éligible desdits investissements, pas plus que pour calculer l'intensité d'une telle aide.

À ce stade, la Commission ne dispose pas d'éléments lui permettant de conclure que les conditions d'application de la dérogation à ces aides, prévue à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, sont réunies.

Les éléments en possession de la Commission concernant les interventions des autorités wallonnes apparaissent constituer une aide au fonctionnement en faveur de Verlipack incompatible avec le marché commun.

Enfin, la Commission a également pris acte des facilités de paiement à l'occasion du rachat des actions privilégiées, sans droit de vote, et des parts bénéficiaires par le groupe Beaulieu pour un montant de 113 712 000 BEF. Elle a notamment constaté que les paiements prévoyaient des échéances de 20 % de 2001 à 2005. Dès lors, suite à la prononciation de la faillite du groupe Verlipack le 18 janvier 1999 avant la première échéance, le groupe Beaulieu n'a effectué aucun versement à la Région wallonne. La Commission n'exclut pas, au stade actuel, que la construction des deux *holdings* Verlipack ait pu constituer un bénéfice au groupe Beaulieu dans la mesure où la cession des actions et des parts à ce groupe puisse être considérée comme une aide au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité. Toutefois, la présente décision ne préjuge pas la qualification et la compatibilité de cette mesure.

Compte tenu de ce qui précède, la Commission considère qu'il existe des doutes sur la compatibilité avec l'article 87 du traité et l'article 61 de l'accord EEE des aides dont Verlipack a bénéficié, à savoir l'apport en capital à hauteur de 350 millions de BEF par la Région wallonne et le transfert financier sous la forme des deux prêts consentis par la SRIW au groupe Heye pour financer sa prise de participation à hauteur de 515 millions de BEF au capital de Verlipack.

En conséquence, la Commission a décidé, pour des raisons évoquées ci-dessus, d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité conformément à l'article 9 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 88 du traité CE ⁽³¹⁾.

Dans le cadre de cette procédure, la Commission invite les autorités belges à présenter, dans un délai d'un mois à compter de la notification de la présente décision, leurs observations ainsi que toute information pour l'évaluation de l'aide, et notamment:

- des informations sur les circonstances effectives dans lesquelles la SRIW a accepté de consentir les deux prêts susmentionnés au groupe Heye pour son apport en numéraire au capital de la Holding Verlipack I et II,
- l'éventuel régime d'aide à finalité régionale en vertu duquel les autorités wallonnes auraient pu consentir les prêts,
- les sommes dues par Heye à la SRIW au titre des deux prêts à compter de la déclaration de faillite des sites de production de Verlipack,
- des renseignements sur la situation de la procédure concordataire des sept sociétés faillies et, en particulier, sur la Holding Verlipack II, pour laquelle, selon les informations de vos autorités du 19 février 1999, "la faillite éventuelle" était possible,
- pour être en mesure d'examiner leur éligibilité, le volume et la nature des investissements réalisés comme prévu dans les programmes d'investissements pour la période de 1997 à 2001, s'élevant à un montant global de 2,462 milliards de BEF comme communiqué par vos autorités lors de l'examen de l'apport en capital de la Région wallonne en faveur de Verlipack. La réalisation de ces investissements pouvait, selon vos autorités, s'appuyer sur un engagement ferme de financement de banques.
- les informations sur la valeur nominale, respectivement, de souscription des actions privilégiées, sans droit de vote, et des parts bénéficiaires qui ont été cédées à 80 % du prix d'émission au groupe Beaulieu "préalablement à toute nouvelle intervention de la Région wallonne",
- si la Région wallonne a l'intention de réclamer le montant de 113 712 000 BEF dû par le groupe Beaulieu.

La Commission invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre au bénéficiaire potentiel de l'aide.

La Commission rappelle à la Belgique l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et attire son attention sur la lettre à tous les États membres du 22 février 1995, dans laquelle il est précisé que toute aide octroyée illégalement pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire, selon les dispositions du droit national et en incluant un intérêt calculé sur la base du taux de référence utilisé pour le calcul de l'équivalent-subvention dans le cadre des aides régionales, qui court à partir de la date à laquelle l'aide a été mise à la disposition des bénéficiaires, jusqu'à sa récupération effective.»

⁽³¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

VALTIONTUET

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuista C 5/99 (ex N 728/97) – Italia – Fiat Mirafiori Carrozzeria, C 8/99 (ex N 834/97) – Italia – Fiat Rivalta ja C 9/99 (ex N 838/97) – Italia – Fiat Mirafiori Meccanica

(1999/C 288/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 14. kesäkuuta 1999 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Italialle päätöksestään laajentaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, joka koskee edellä mainittuja tukia kokonaisuudessaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 95 79

Huomautukset toimitetaan edelleen Italialle. Huomautuksia esittävän asianomaisen osapuolen henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä tulee pyytää kirjallisesti, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

1. Taustaa

Italian hallitus on ilmoittanut komissiolle lokakuun ja joulukuun 1997 välillä EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti kuudesta Fiat Auto SpA:n hyväksi toteutettavasta valtiontukihankkeesta, joista kolmea tämä päätös koskee. Hankkeista kaksi liittyy Mirafiorissa (Torinossa) toteutettuihin investointeihin ja ne on kirjattu numeroilla N 728/97 (Fiat Mirafiori Carrozzeria) ja N 838/97 (Fiat Mirafiori Meccanica). Kolmas hanke, joka liittyy Rivalentassa (Piemontessa) toteutettavaan investointiin, on kirjattu numerolla N 834/97 (Fiat Rivalta). Koska komission ei ollut helppoa arvioida tukien soveltuvuutta, se päätti ⁽¹⁾ aloittaa näitä kolmea asiaa koskevan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio kehottaa Italiaa toimittamaan kuukauden kuluessa kaikki asiakirjat ja tiedot, joita tarvitaan, jotta kyseisten tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille voitaisiin arvioida.

Italian viranomaiset toimittivat komissiolle huhtikuussa 1999 asioiden tutkimuksen päättämiseksi tarvittavat tiedot. Komission toteuttaman laajennetun tutkimuksen aikana on kuitenkin ilmennyt uusia seikkoja, joiden perusteella voidaan epäillä, etteivät kyseiset tuet sovellu yhteismarkkinoille.

2. Tuen välttämättömyyden tutkiminen

Jotta komissio voisi hyväksyä moottoriajoneuvoalalle myönnettävän valtiontuen, on tuen välttämättömyyttä koskevan edellytyksen ehdottomasti täyttyttävä.

⁽¹⁾ Maaliskuun 2 päivänä 1999 päiväty kirje koski asiaa C 9/99 – Fiat Mirafiori Meccanica (ex N 838/97) ja 9 päivänä maaliskuuta 1999 päiväty kirje asioita C 5/99 – Fiat Mirafiori Carrozzeria (ex N 728/97) ja C 8/99 – Fiat Rivalta (ex N 834/97). Kyseiset kirjeet on julkaistu EYVL:ssä C 120, 1.5.1999.

Menettelyn aloittamisen 3. helmikuuta 1999 jälkeen kävi ilmi, etteivät Mirafiori ja Rivalta olleet tukialueita ennen maaliskuun 1995 loppua. Hankkeet käynnistettiin vuonna 1994, mitä ennen (oletettavasti vuonna 1993) tutkittiin hankkeiden kannattavuutta, sijoittamista ja muita vastaavia seikkoja. Kyseisiin tukiasioihin liittyvät investointipäätökset tehtiin viimeistään vuosina 1993 ja 1994, jolloin Mirafiorin ja Rivalentan laitokset eivät sijainneet tukialueilla.

Tämän vuoksi komissio epäilee vakavasti sitä, että sijoittaja olisi hankkeen rahoitusta harkitessaan voinut olla varma aluetuen saamisesta. Näin ollen tuki ei olisi ollut välttämättömyyttä Mirafiorin ja Rivalentan hankkeiden toteuttamiseksi.

3. Päätelmä

Komissio katsoo, että asioiden C 5/99, C 8/99 ja C 9/99 tutkintaa on laajennettava. Komissio kehottaa Italiaa toimittamaan sille kuukauden kuluessa tiedot, joita tarvitaan tuen välttämättömyyden tutkimiseksi.

«A. PROCEDIMENTO

- Tra ottobre e dicembre 1997 il governo italiano ha notificato alla Commissione, ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, sei progetti di aiuto di Stato in favore di Fiat Auto SpA tra cui i tre progetti oggetto della presente decisione: due progetti, riguardanti investimenti a Mirafiori (Torino), sono stati registrati rispettivamente con il numero N 728/97 — Fiat Mirafiori Carrozzeria e N 838/97 — Fiat Mirafiori Meccanica; il terzo, concernente investimenti a Rivalta (Piemonte), è stato registrato con il numero N 834/97 — Fiat Rivalta. La Commissione ha inviato alle autorità italiane varie richieste di chiarimenti complemen-

tari e solleciti onde ottenere le informazioni necessarie all'adozione di una decisione. Il 23 aprile 1998 si è svolta una riunione alla presenza di rappresentanti del governo italiano per trattare varie modalità di esame di questi casi. Con lettera del 20 novembre 1998 le autorità italiane hanno finalmente fornito risposte parziali ai quesiti formulati dalla Commissione.

2. La Commissione ha pertanto informato l'Italia⁽²⁾ della decisione di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei confronti dei suddetti progetti di aiuto ed ha ingiunto di fornirle entro un mese tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutarne la compatibilità. In assenza di risposta, la Commissione adotterà una decisione in base agli elementi di cui dispone.
3. Il 24 febbraio 1999 i rappresentanti della Commissione si sono recati a Mirafiori per discutere, tra l'altro, dei casi in esame.
4. Dopo aver chiesto una proroga il 9 aprile 1999, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione, con lettera del 16 aprile 1999, le informazioni che reputano necessarie per completare l'esame dei casi.

B. ESAME DELLA NECESSITÀ DELL'AIUTO

5. In occasione del succitato avvio dei procedimenti è stata effettuata una descrizione dettagliata dei progetti e dei dubbi iniziali della Commissione in merito alla compatibilità degli aiuti notificati. La presente decisione, tenuto conto degli sviluppi intervenuti nell'esame svolto alla Commissione, mira a completare la descrizione delle difficoltà e dei dubbi emersi nella valutazione della compatibilità degli aiuti di cui trattasi quali formulati in occasione dell'avvio del procedimento dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei casi C 5/99, C 8/99 e C 9/99.
6. In base alla disciplina comunitaria degli aiuti di Stato all'industria automobilistica⁽³⁾, la Commissione provvede affinché gli aiuti concessi siano proporzionati alla gravità dei problemi che essi mirano a risolvere e necessari alla realizzazione del progetto. Il rispetto del criterio di proporzionalità e di necessità è indispensabile perché la Commissione possa autorizzare la concessione di un aiuto di Stato nel settore automobilistico.
7. I tre casi sono stati notificati inizialmente come progetti di aiuto ad investimenti articolati nel tempo come segue:

Stabilimento	Inizio del progetto	Fine del progetto
Mirafiori Carrozzeria	1994	1999
Mirafiori Meccanica	1994	2000
Rivalta	1994	2000

⁽²⁾ Con lettera del 2 marzo 1999 nel caso C 9/99 — Fiat Mirafiori Meccanica (ex N 838/97) e con lettera del 9 marzo 1999 nei casi C 5/99 — Fiat Mirafiori Carrozzeria (ex N 728/97) e C 8/99 — Fiat Rivalta (ex N 834/97); pubblicate nella GU C 120 dell'1.5.1999.

⁽³⁾ GU C 279 del 15.9.1997.

8. Per quanto riguarda gli elementi di calendario costituiti dalle date di avvio degli investimenti, di inizio della produzione o della notifica, la Commissione ha evidenziato un punto specifico di analisi, derivante dalle condizioni particolari di attuazione della legge 488/92, per considerare, nelle decisioni succitate di avvio del procedimento, che potera a priori essere autorizzata la retroattività per un periodo di due anni dell'ammissibilità degli investimenti.
9. Nel frattempo l'esame dei casi ha permesso alla Commissione di individuare un elemento complementare. Infatti è emerso che né Mirafiori né Rivalta appartenevano ad una zona assistita almeno fino al marzo 1995, data in cui talune circoscrizioni dell'area di Torino, tra cui quelle ove sono situati gli stabilimenti di Mirafiori e Rivalta, sono state definite regioni assistite ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c).
10. Orbene, i progetti di investimento in causa sono iniziati nel 1994 e sono stati necessariamente preceduti da studi di fattibilità, di localizzazione, etc. che, molto probabilmente, sono stati effettuati verso il 1993. La Commissione ritiene pertanto che le decisioni di realizzare gli investimenti siano state adottate nei tre casi specifici al più tardi nel 1993/1994, ossia quando gli stabilimenti di Mirafiori e Rivalta non figuravano in zona assistita.
11. Pertanto la Commissione è indotta ad esprimere seri dubbi sul fatto che l'investitore abbia potuto prendere in considerazione, nel finanziamento dei progetti, l'ottenimento degli aiuti regionali. Di conseguenza, in questa fase del procedimento, la Commissione deve concludere che le misure di aiuto notificate non sono necessarie ai fini dell'ubicazione degli investimenti esaminati a Mirafiori e a Rivalta.
12. Inoltre la Commissione dubita che investimenti iniziati in una regione non assistita abbiano potuto essere selezionati dalle autorità italiane ai fini della graduatoria dei progetti utilizzata in funzione del regime degli aiuti regionali della legge 488/92.

C. CONCLUSIONE

In relazione ai casi C 5/99, C 8/99 e C 9/99, la Commissione, nelle decisioni di avviare il procedimento, aveva concluso essenzialmente che in quella fase nessuna giustificazione dimostrava che gli aiuti in questione potessero beneficiare di una delle deroghe previste dall'articolo 87, paragrafo 3, del trattato. I dubbi sulla necessità degli aiuti prospettati, quali testé espressi, rafforzano tale valutazione.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ingiunge all'Italia di fornirle, entro un mese dalla ricezione della presente, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutare la compatibilità dell'aiuto. In caso contrario, la Commissione adotterà una decisione sulla base degli elementi di cui dispone.

La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione fa presente all'Italia che gli aiuti concessi senza notifica preliminare o senza attendere la sua decisione finale sono illegali e quindi possono formare oggetto di recupero. La Commissione richiama l'attenzione dell'Italia sulla lettera da essa inviata a tutti gli Stati membri in data 22 febbraio 1995, nella quale si precisa che qualsiasi aiuto concesso illegalmente potrà essere oggetto di recupero presso il relativo beneficiario

secondo le disposizioni del diritto nazionale, incluso l'interesse calcolato sulla base del tasso di riferimento utilizzato per il calcolo dell'equivalente sovvenzione nell'ambito degli aiuti regionali, interesse che decorre dalla data in cui l'aiuto è stato messo a disposizione del beneficiario fino al suo recupero effettivo.»

VALTIONTUET

Kehotus huomautusten esittämiseen päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti tuesta C 35/99 (ex N 106/99) – Italia – Ferriere Nord

(1999/C 288/09)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 3. kesäkuuta 1999 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Italialle päätöksestään aloittaa päätöksen N:o 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee edellä mainittua tukea kokonaisuudessaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 95 79

Huomautukset toimitetaan edelleen Italialle. Huomautuksia esittävän asianomaisen osapuolen henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä tulee pyytää kirjallisesti, ja tämä pyyntö on perusteltava.

YHTEENVEDON TEKSTI

Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle päätöksen 2496/96/EHTY (jäljempänä "terästukisäännöt") 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti aikomuksestaan myöntää ympäristönsuojelutukea EHTY-teräsy yritykselle Ferriere Nordille (jäljempänä "Ferriere").

EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohdan mukaan jäsenvaltioiden myöntämää tukea tai avustuksia pidetään yhteismarkkinoille soveltumattomina, minkä vuoksi ne poistetaan ja kielletään yhteisössä. Terästukisäännöissä säädetään ainoista poikkeuksista, joita tietyissä olosuhteissa voidaan tehdä tästä yleisestä tuen kieltävästä lausekkeesta.

Italia esittää, että ilmoitettu tuki hyväksyttäisiin terästukisääntöjen 3 artiklan (ympäristönsuojelutuki) nojalla. Se suunnittelee myöntävänsä ilmoitetuille 14,2 miljardin Italian liiran suuruisille investoinneille tukea 15 prosenttia.

Terästukisääntöjen 3 artiklassa säädetään, että ympäristönsuojelutukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos se on ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa annettujen sääntöjen mukaista (*Euroopan yhteisöjen virallinen lehti* C 72, 10.3.1994) sekä terästukisääntöjen liitteessä niiden soveltamisesta EHTY:n terästeollisuuteen annettujen perusteiden mukaista.

Italian ilmoittamat hankkeet liittyvät investointeihin, joilla pyritään alentamaan melu- ja pölytasoa uudessa perustettavassa valsaamossa ja lisäksi alentamaan teräksen jatkuvan valun melu- ja värinätasoa. Italia korostaa, että terästeollisuusyritys suunnittelee kyseisiä investointeja, vaikka uusia ympäristösääntöjä ja -standardeja ei ole tullut voimaan. Komissio katsoo aiheelliseksi muistuttaa, että päätöksen 2496/96/EHTY liitteen mukaan uusi investointi, joka olisi ollut tarpeellinen joka tapauksessa taloudellisista ja teollisista syistä, ei ole tukikelpoinen.

Toimitetuista tiedoista käy ilmi, että investoinneilla näyttää olevan erittäin pieni vaikutus väitettyyn ympäristönsuojeluun, minkä vuoksi ei ole syytä uskoa ympäristönsuojelun olevan väitettyjen tukikelpoisten investointien ensisijainen tavoite.

Lisäksi väitetyt ympäristöhyödyt (teräksen jatkuvassa valussa työskentelevien työntekijöiden kärsimän melu- ja värinäytason laskeminen sekä valssaamon työntekijöiden kärsimän pöly- ja melutason laskeminen) eivät näytä kuuluvan terästukisääntöjen 3 artiklan soveltamisalaan. Kyseiset hyödyt liittyvät työterveyteen ja -turvallisuuteen. Toimenpiteitä ei voida pitää ympäristönsuojeluna, sillä ne liittyvät lähinnä työntekijöiden suojeluun. Vaikka työntekijöiden suojelulla onkin omat ansionsa, se ei kuulu terästukisääntöjen eikä ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen soveltamisalaan.

Näin ollen komission on aloitettava ilmoitettua valtiontukea koskeva terästukisääntöjen 6 artiklan 5 kohdassa säädetty menettely.

«Procedimento

Ai sensi dell'articolo 6, paragrafo 1, della decisione n. 2496/96/CECA della Commissione (il codice degli aiuti alla siderurgia, in appresso denominato "CAS"), con lettera datata 18 febbraio 1999, pervenuta il 25 febbraio 1999, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione l'intenzione di concedere un aiuto alla tutela dell'ambiente in favore della società siderurgica Ferriere Nord (in appresso denominata "Ferriere").

Descrizione e valutazione dei progetti notificati

La società beneficiaria fabbrica prodotti elencati nell'allegato al trattato CECA e quindi è soggetta all'articolo 80 del trattato. In base al CAS, tutti gli interventi finanziari a favore di imprese siderurgiche CECA devono essere notificati e non possono essere accordati senza previa autorizzazione della Commissione.

Non è controverso che le misure finanziarie notificate costituiscono aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 4, lettera c), del trattato CECA e dell'articolo 1 del CAS. A norma dell'articolo 4, lettera c), del trattato sono riconosciuti incompatibili con il mercato comune del carbone e dell'acciaio e, per conseguenza, sono aboliti e proibiti all'interno della Comunità le sovvenzioni e gli aiuti concessi dagli Stati in qualsiasi forma. Il CAS fissa le uniche deroghe che, in talune circostanze, possono essere ammesse al divieto generale, più precisamente:

- gli aiuti a favore della ricerca e sviluppo (articolo 2);
- gli aiuti per la tutela dell'ambiente (articolo 3);
- gli aiuti per le chiusure (articolo 4).

L'Italia, che invoca l'articolo 3 del CAS per autorizzare l'intervento notificato, intende concedere un aiuto calcolato pari al 15 % (2,130 miliardi di ITL) degli investimenti notificati ammontanti a 14,2 miliardi di ITL. L'investimento è parte di un più ampio programma di investimenti funzionali alla modernizzazione dello stabilimento siderurgico.

Ai sensi dell'articolo 3 del CAS, gli aiuti per la tutela dell'ambiente possono essere considerati compatibili con il mercato comune qualora siano conformi alle regole della disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente (*Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* C 72 del 10 marzo 1994) nonché i relativi criteri di applicazione all'industria siderurgica CECA indicati nell'allegato alla medesima.

La succitata disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente stabilisce che gli aiuti agli investimenti effettuati dalle imprese per conformarsi a nuove norme obbligatorie, che comportino l'adeguamento degli impianti e dei beni strumentali in modo che soddisfino ai nuovi requisiti di legge, possono essere autorizzati fino ad un'intensità massima lorda del 15 % dei costi ammissibili. Tali aiuti possono essere concessi solo per impianti in servizio da almeno due anni al momento dell'entrata in vigore delle nuove norme ⁽¹⁾.

La stessa disciplina stabilisce che gli aiuti a favore di investimenti che consentono di raggiungere livelli di protezione dell'ambiente significativamente superiori a quelli previsti dalle norme vigenti possono essere autorizzati a concorrenza di un livello massimo del 30 % lordo dei costi ammissibili ⁽²⁾. È evidente che il criterio del 30 % deve essere applicato soltanto all'investimento addizionale realizzato per migliorare significativamente il livello di protezione ambientale.

I progetti notificati dall'Italia riguardano investimenti volti a ridurre il rumore e le emissioni di polvere in relazione all'installazione di una nuova linea di laminazione nonché le emissioni di polvere e le vibrazioni trasmesse al corpo dell'impianto di colata continua.

I prestatati benefici ambientali sono relativi alla riduzione di rumore e di vibrazioni per i lavoratori addetti alla colata continua, nonché alla riduzione di rumori e polvere per i lavoratori addetti alla nuova linea di laminazione. I benefici appaiono pertanto intesi per i soli lavoratori, senza impatto sull'ambiente esterno.

Va segnalato che l'Italia sottolinea il fatto che tali investimenti sono previsti dalla società Ferriere malgrado l'inesistenza di nuove norme ambientali obbligatorie o altri obblighi giuridici.

La Commissione ritiene di dover far presente che in base all'allegato alla decisione n. 2496/96/CECA, una decisione di procedere a nuovi investimenti, che sarebbe comunque stata presa per ragioni economiche o industriali, non potrà beneficiare di aiuti.

Dalle informazioni fornite circa il progetto notificato da Ferriere risulta, da un lato, che gli investimenti connessi all'installazione della nuova linea di laminazione rientrano nel quadro di un piano industriale volto innanzitutto alla razionalizzazione e alla modernizzazione degli impianti siderurgici della società e, dall'altro che, gli investimenti inerenti all'impianto di colata continua sono principalmente destinati a consentire risparmi in termini di costi energetici.

⁽¹⁾ Punto 3.2.3 A.

⁽²⁾ Punto 3.2.3 B.

La Commissione, in questa fase, ritiene che gli investimenti non hanno alcun impatto significativo sull'ambiente. Infatti i pretesi vantaggi ambientali (riduzione del rumore e vibrazioni per i lavoratori addetti alla colata continua nonché riduzione delle emissioni di polvere e dei rumori per i lavoratori addetti alla linea di laminazione) non appaiono sussumibili nell'ambito di applicazione dell'articolo 3 del CAS. Si tratterebbe infatti di vantaggi inerenti alla salute e alla sicurezza dei lavoratori che non pare possano essere considerati come dei veri vantaggi ai fini della protezione dell'ambiente, in quanto concernono principalmente la tutela dei lavoratori. Questo tipo di protezione, per quanto meritorio, non sembra rientrare né nell'ambito del CAS né in quello della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la protezione dell'ambiente.

Di conseguenza, la Commissione ritiene di dover avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, del CAS nei confronti dell'aiuto di Stato notificato.

In questa fase dell'indagine la Commissione ritiene che gli investimenti notificati non rientrano nel campo di applicazione

dell'articolo 3 del CAS, giacché sono previsti principalmente per motivi industriali al fine di migliorare la competitività della società Ferriere. Non vi è motivo di ritenere, in questa fase, che le condizioni di salute e di sicurezza dei lavoratori siano l'obiettivo principale perseguito dagli investimenti pretesi ammissibili; in ogni caso, siffatta protezione non pare ricadere nella deroga al divieto di cui all'articolo 4, lettera c), del trattato CECA disposta dal CAS.

Conclusiones

Alla luce delle considerazioni di diritto e di fatto testé formulate, la Commissione ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 6, paragrafo 5, della decisione n. 2496/96/CECA in relazione al caso N 106/99 (Ferriere Nord SpA).

Le autorità italiane sono invitate a presentare le loro osservazioni alla Commissione entro il termine di un mese dalla ricezione della presente lettera.»

Komission tiedonanto liittyen seuraavan direktiivin implementointiin: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, "in vitro" -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinällisistä laitteista ⁽¹⁾

(1999/C 288/10)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin nojalla annettujen yhdenmukaistettujen standardien otsikkojen ja viitteiden julkaiseminen)

CEN ⁽¹⁾	Viitenumero	Yhdenmukaistettujen standardien otsikko	Vahvistusvuosi
CEN	EN 12322	In vitro -diagnostiset lääkinälliset laitteet – Mikrobiologiset elatusaineet – Elatusaineiden suorituskykyvaatimukset	1999

⁽¹⁾ OEN: Euroopan standardointielin:

- CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, puh. (32-2) 550 08 11; faksi (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, puh. (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, puh. (33-4) 92 94 42 12; faksi (33-4) 93 65 47 16.

HUOMAUTUS:

- Kaikki informaatio koskien standardien saatavuutta voidaan saada joko Euroopan standardointijärjestöltä tai kansallisilta standardointijärjestöiltä, joiden luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY ⁽²⁾.
- Viitenumeroiden julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavilla kaikilla yhteisön kielillä.
- Komissio varmistaa luettelon päivityksen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽³⁾ EYVL C 227, 10.8.1999, s. 15.

Komission tiedonanto liittyen seuraavien direktiivien implementointiin: neuvoston direktiivi 90/385/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1990, koskien aktiivisia implantoitavia lääketieteellisiä laitteita ⁽¹⁾, sekä neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista ⁽²⁾

(1999/C 288/11)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivien nojalla annettujen yhdenmukaistettujen standardien otsikkojen ja viitteiden julkaiseminen)

OEN ⁽¹⁾	Viitenumero	Yhdenmukaistettujen standardien otsikko	Vahvistusvuosi
CEN	EN ISO 10993-5	Lääkintälaitteiden biologinen evaluointi – Osa 5: Solutoksisuus: in vitro -menetelmät (ISO 10993-5:1999)	1999

⁽¹⁾ OEN: Euroopan standardointielin:

- CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, puh. (32-2) 550 08 11; faksi (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, puh. (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, puh. (33-4) 92 94 42 12; faksi (33-4) 93 65 47 16.

HUOMAUTUS:

- Kaikki informaatio koskien standardien saatavuutta voidaan saada joko Euroopan standardointijärjestöiltä tai kansallisilta standardointijärjestöiltä, joiden luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY ⁽³⁾.
- Viitenumeroiden julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavilla kaikilla yhteisön kielillä.
- Komissio varmistaa luettelon päivityksen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EYVL C 181, 26.6.1999, s. 2–3.
EYVL C 227, 10.8.1999, s. 15.

Komission tiedonanto liittyen seuraavan direktiivin implementointiin: neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista ⁽¹⁾

(1999/C 288/12)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin nojalla annettujen yhdenmukaistettujen standardien otsikkojen ja viitteiden julkaiseminen)

OEN ⁽¹⁾	Viitenumero	Yhdenmukaistettujen standardien otsikko	Vahvistusvuosi
CEN	EN 552 A1	Terveydenhuollon laitteiden ja tarvikkeiden sterilointi – Säteilysteriloinnin validointi ja säännöllinen valvonta	1994 1999
CENELEC	EN 60601-2-7	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2–7: Erityiset turvallisuusvaatimukset tutkimukseen käytettävien röntgengeneraattoreiden suurjännitegeneraattoreille (IEC 60601-2-7:1998) Muutos A1:1997 standardiin EN 60601-2-8:1997 (IEC 60601-2-8:1987/A1:1997)	1998
CENELEC	EN 60601-2-9	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset radioterapiassa käytettäville potilasta koskettaville annosmittareille, jotka on sähköisesti kytketty säteilyilmaisimiin (IEC 60601-2-9:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-11	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset gammakeilasädehoitolaitteille (IEC 60601-2-11:1997)	1997
CENELEC	EN 60601-2-16	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2–16: Erityiset turvallisuusvaatimukset dialyysilaitteille ja filtraatiolaitteille (IEC 60601-2-16:1998)	1998
CENELEC	EN 60601-2-18	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset endoskoopeille (IEC 60601-2-18:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-19	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset keskoskaapeille (IEC 60601-2-19:1990) Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-2-19:1996 (IEC 60601-2-19:1990/A1:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-20	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset keskostenkuljetuskehoille (IEC 60601-2-20:1990 + A1:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-21	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset vastasyntyneiden säteilylämmittimille (IEC 60601-2-21:1994) Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-2-21:1994 (IEC 60601-2-21:1994/A1:1996)	1994
CENELEC	EN 60601-2-23	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset transkutaanisille osapaineen monitorointilaitteille (IEC 60601-2-23:1993)	1997

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

OEN ⁽¹⁾	Viitenumero	Yhdenmukaistettujen standardien otsikko	Vahvistusvuosi
CENELEC	EN 60601-2-24	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset infuusiopumpuille niiden ohjauslaitteille (IEC 60601-2-24:1998)	1998
CENELEC	EN 60601-2-29	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset sädehoitosimulaattoreille (IEC 60601-2-29:1993) Muutos A1:1996 standardiin EN 60601-2-29:1995 (IEC 60601-2-29:1993/A1:1996)	1995
CENELEC	EN 60601-2-35	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset lääketieteelliseen käyttöön tarkoitetuille lämmitettävälle peitoille, tyynyille ja patjoille (IEC 60601-2-35:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-36	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2: Erityiset turvallisuusvaatimukset kehon ulkopuolisille litotripsialaitteille (IEC 60601-2-36:1997)	1997
CENELEC	EN 60601-2-38	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-38: Erityiset turvallisuusvaatimukset sähkökäyttöisille sairaalasängyille (IEC 60601-2-38:1996)	1996
CENELEC	EN 60601-2-40	Sähkökäyttöiset lääkintälaitteet – Osa 2-40: Erityiset turvallisuusvaatimukset elektromyografialaitteille ja kuuloherätepotentiaalilaitteille (IEC 60601-2-40:1998)	1998

(¹) OEN: Euroopan standardointielin:

- CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, puh. (32-2) 550 08 11; faksi (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, puh. (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19.
- ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, puh. (33-4) 92 94 42 12; faksi (33-4) 93 65 47 16.

HUOMAUTUS:

- Kaikki informaatio koskien standardien saatavuutta voidaan saada joko Euroopan standardointijärjestöltä tai kansallisilta standardointijärjestöiltä, joiden luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (¹).
- Viitenumeroiden julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavilla kaikilla yhteisön kielillä.
- Komissio varmistaa luettelon päivityksen (²).

(¹) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

(²) EYVL C 181, 26.6.1998, s. 4–8.
EYVL C 227, 10.8.1999, s. 15.

Ilmoitus lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1599/1999 nopeutetun tarkastelun vireillepanosta

(1999/C 288/13)

Komissio on vastaanottanut kaksi nopeutettua tarkastelua koskevaa pyyntöä asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä "perusasetus", 20 artiklan mukaisesti; pyynnöt koskevat asetuksella (EY) N:o 1599/1999 käyttöön otetun lopullisen tasoitustullin alaisen Intiasta peräisin olevan, läpimitaltaan vähintään 1 mm:n ruostumattoman teräslangan tuontia.

1. Tarkastelua koskeva pyyntö

Pyynnöt esittivät Sindia Steels Ltd ja Nevatia Ltd Asetuksessa (EY) N:o 1599/1999 säädetään, että näiden kahden yrityksen tuottaman, Intiasta peräisin olevan ruostumattoman teräslangan vientiin sovelletaan 48,8 prosentin suuruisia lopullista tasoitustullia. Kummankaan yrityksen osalta ei toteutettu yrityskohtaista tutkimusta kyseisen tullin käyttöönottoon johtaneen alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä.

2. Tuote

Kyseessä oleva tuote on ruostumatonta terästä oleva lanka, jossa on vähintään 2,5 painoprosenttia nikkeliä; tämä tuote on muu kuin lanka, jossa on vähintään 28 mutta enintään 31 painoprosenttia nikkeliä ja vähintään 20 mutta enintään 22 painoprosenttia kromia ja jonka läpimitta on vähintään 1 mm. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 7223 00 19. Tämä CN-koodi annetaan ainoastaan ohjeellisena.

3. Tarkastelun perusteet

Pyynnön esittäjät väittivät, että ne eivät ole vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tasoitustoimenpiteiden määrittämisen perustana käytetyn tutkimusajanjakson (1. huhtikuuta 1997–31. maaliskuuta 1998) aikana. Tämän lisäksi ne väittivät, että ne ovat aloittaneet tai aikovat aloittaa tarkasteltavana olevan tuotteen viennin yhteisöön tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen ja että ne eivät ole etuyhteydessä yhteenkään muuhun tuotteen intialaiseen viejään.

Asianomaisille yhteisön tuottajille on ilmoitettu edellä tarkoitusta pyynnöstä ja niille on annettu tilaisuus esittää huomautuksia.

4. Nopeutetun tarkastelun vireillepano

Edellä esitetyn ja annetun näytön perusteella komissio päätelee, että näiden viejien osalta ei toteutettu yrityskohtaista tutkimusta tasoitustullin käyttöönottoon johtaneen alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä syystä, joka oli muu kuin yritysten kieltäytyminen toimimasta yhteistyössä komission kanssa.

Komissio totesi neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, että on olemassa riittävä näyttö molempia viejiä koskevan nopeutetun tarkastelun vireillepanemiseksi, ja se panee vireille tutkimuksen perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti.

5. Määräaika

Asianomaisten osapuolten on esitettävä kantansa kirjallisesti ja toimitettava asiaa tukeva näyttö 40 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, jos ne voivat osoittaa, että tutkimuksen tulos todennäköisesti vaikuttaa niihin. Asianomaiset osapuolet voivat myös pyytää komissiolta saada tulla kuulluiksi samassa määräajassa, jos ne voivat osoittaa, että kuulemiselle on olemassa erityisiä syitä.

Yhteydenotto-osoite on seuraava:

Euroopan komissio
Pääosasto I – Ulkosuhteet
A. J. Stewart
DM 5/77
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussels
Faksi (32-2) 295 65 05
Teleksi: COMEU B 21877

6. Yhteistyön puuttuminen

Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tai ei toimita tarvittavia tietoja määräajassa tai merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimusta, päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä tai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.1677 – BT/LGT TeleCom)
(1999/C 288/14)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 1. lokakuuta 1999 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys BT (Alankomaat) Holdings BV, joka kuuluu yhtymään British Telecommunications plc, hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä yhteisen määräysvallan yrityksessä LG TeleCom Ltd, joka on LG Electronics Inc.:n määräysvallassa, ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- British Telecommunications plc: tietoliikennepalvelut ja -laitteet,
- LG Electronics Inc.: sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, mukaan lukien televisioiden, videoiden, äänentoistolaitteiden, multimediatauotteiden ja nestekidenäyttöjen valmistus,
- LG TeleCom Ltd: matkapuhelinpalvelut Korean tasavallassa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1677 – BT/LGT TeleCom, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto (PO IV)
Osasto B – Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

Uudelleenilmoitus aikaisemmin ilmoitetusta yrityskeskittymästä**(Asia N:o IV/M.1663 – Alcan/Alusuisse)****(Asia N:o IV/M.1715 – Alcan/Pechiney)**

(1999/C 288/15)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 20. syyskuuta 1999 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla 1) yritys Alcan Aluminium Limited (Alcan) hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä koko määräysvallan yrityksessä Alusuisse Lonza Group AG (Alusuisse), ja 2) yritys Alcan Aluminium Limited (Alcan) hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä koko määräysvallan yrityksessä Pechiney, julkisilla tarjouksilla. Edellä mainittujen yrityskeskittymien lopputuloksena muodostuu mahdollisesti yksi taloudellinen yksikkö.

2. Tämä ilmoitus todettiin epätäydelliseksi 24. syyskuuta 1999. Osapuolet ovat nyt toimittaneet vaaditut lisätiedot. Ilmoitus tuli täydelliseksi 6. lokakuuta 1999 asetuksen (ETY) N:o 4064/89 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näin ollen ilmoitus tuli voimaan 7. lokakuuta 1999.

3. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1663 – Alcan/Alusuisse, IV/M.1715 – Alcan/Pechiney seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto (PO IV)
Osasto B – Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.